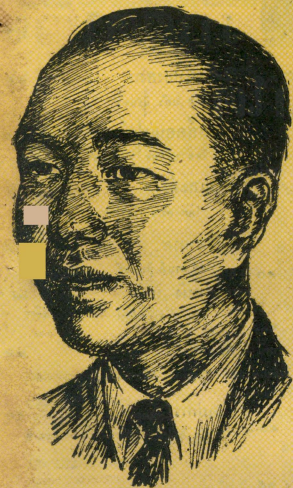

៦. វិបាកវិស័យ: វិជ្ជាបាលចំណងជំនាញសាងសង់ ២ លើ ៧ ឈ្លាញ

นายพจน์ สารสิน
นายกรัฐมนตรีชั่วคราว

เคยว่านี่ไม่ว่า

ไปกินกัน ก็ได้อินหนัก
เกี่ยวกับนโยบายอิสระและ
นโยบายเป็นกลาง บรรดา
ผู้ที่สนใจใน การเมืองทั่วไป
ไม่ควรเป็นห่วง เป็นนโยบาย
เรื่อง นโยบายต่างประเทศ
ข้อนี้แม้ว่ารัฐบาลจะดำเนิน
นโยบายแนบชิดกันแน่ ใน
ระหว่าง นโยบายเป็นกลาง
และนโยบายอิสระ และการ
ดำเนินนโยบายแนบชิดนั้น
จะเปลี่ยนนโยบายแนบชิดนี้
จะเปลี่ยนแต่ไม่ประเทศชาติ

จอมพลสฤษดิ์ ธนะ
รัชต์ได้เขียนไว้ว่า สาร
ที่ประชาชนเรียกร้อง ให้รัฐ
บาลดำเนินการโดยเร็ว เป็นกลาง
และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

มีความเพื่อง่าย โดยเราควรคำนึงถึงนโยบายและอิทธิพลนโยบาย ของเราก่อนว่า นโยบายที่เราทำนั้นคือไม่ทำผลดีใครทั้งนั้นแต่ทำเพื่อใครบ้างเป็นผลดียิ่งขึ้นหรือไม่ เพราะเป็นภาระความอย่างหนึ่ง เราเรียกนโยบายและอิทธิพลนโยบาย ซึ่งหมายความว่า เป็นนโยบาย

การที่กลุ่มผู้คิด ธนรัชต์ ได้เคยให้ทราบถึงนโยบายอิสระโดยไม่ผูกพัน
แต่เพียงใดนั้น เราเห็นว่ายังมีข้อขัดข้องบ้าง หากจะกล่าวได้ว่า ได้เกิดขึ้นแล้วหรือ
แต่ตนเคยบอกกับนักที่เห็นว่าเมื่อผลผลิต ธนรัชต์ มีความรู้สึกนโยบาย
เช่นเดียวกัน ก็ควรจะปรับหรือหาหนทางอื่นกันด้วยจริงๆ แล้วเกี่ยวกับการ
ดำเนินนโยบายที่ขึ้นข้างไปนี้ ปราชญ์ท่านนี้เห็นว่าหากเคยพอจะว่ารัฐบาล
ดำเนินนโยบายนั้นก็จะได้รับทราบโดยทางหนึ่งซึ่งใจเสียก็

[illegible]

เราคิดว่ารัฐบาลจะเอาใจใส่ต่อความสุขของประชาชนให้มากกว่า
ที่ที่เป็นอยู่ นี่คือการที่ภาคประชาสังคมผลักดัน ให้มีนโยบายที่ดี
เพื่อที่จะให้ความหมายอันกว้างขวาง เราไม่ทราบว่าเพราะเหตุใดรัฐบาล
จะเอาใจใส่กับชีวิตกันเพียงครึ่ง ๆ กลาง ๆ แล้วแต่พอมีอะไรที่กระทบ

វិបាក
សំបកទាំង

มีทัศนคติที่เป็นของขงฉินแก่ประชาชนทั่วไป อีกทั้งยังนำกิจกรรมจิตอาสา
สาธารณะที่มีอยู่เดิมมาช่วยชาวอุทากุลในอีกบางประเทศที่ยากแล้ว และ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินนโยบาย ที่ไม่อาจพล
สรุปว่า ณ ระดับนี้ ผู้รับใช้จากทางพุทธศาสนิกชนผู้คลั่งใคล้นโยบายอิสระ
เป็นความเพิกสละกลีบกระป๋องที่ผิดเพี้ยนไป เทคโนโลยีความรู้ทางเทคโนโลยี
ที่แท้จริงในสังคมที่ประชาชนกำลังฝึก ความพอ ใฝ่เรียนรู้และ

[illegible]

การเลิกเป็นทาสผู้
ใหลหมก ในอารักขาความช่วยเหลือ
เหล่านี้ทางขึ้นมารวมใจไว้ด้วย
วังสนธิประเพณีคึกคักแห่งประเทศ
เล็กๆ อย่างเราเป็นต้นมาก
นโยบายอิสระที่เราทำกันไว้
ขึ้น อยู่กับความเป็นจริงขึ้น
และถึขึ้น ไปใช้กับประเทศา
สำหรับประเทศ ไทยไทย
กำลังทำของอเมริกา เราจะมี
อิสระในภายใต้อะไรทุกอันขึ้น
จากคนๆ ผู้ซึ่งทำไปโดยไทย
ทางฝ่ายการให้ความช่วยเหลือ
ตามซึ่งการขึ้นขึ้น

แต่ในขณะเดียวกันนั้น
เมื่อเรากำหนดนโยบาย อิศระ
เลกเกิด ความหลัง ใครทำอะไร
แล้ว เราก็ดึงทรงราชย์ปลุกฝัง
“ชาตินิยม” ให้แผ่ไพศาล
สู่ควบคู่กันไปด้วย เพราะ
เทศน์ว่า (อ่านต่อหน้า ๕๐)

จอมพล สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ เจ้าฟ้ากรมพระยาพิชัยดาบหัก
มณฑลทหารบก

สรุปเสียงวิจารณ์

ปากของเรา

คำสั่ง ร.ม.ก. มหาคไทย

ถูกข้าราชการเย้ยหยัน

ประวัติศาสร์ แห่งการหลั่ง
เลือดของประชาชนหรือ?

นายพลประภาส จารุเสถียร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เคยแถลงข่าวนับว่าแล้ว ว่าให้การเลือกตั้งครั้งนี้เป็นไปโดยชาวสภา ปราศจากอิทธิพลใดก็ตามแต่ และถ้าหากว่า ข้าราชการคนใดไม่เป็นอย่างนั้น ไม่เอียงไปในการช่วยเหลือผู้สมัครผู้ใดคนหนึ่ง คนใดคนหนึ่งแล้ว ทางราชการจะทำการลงโทษ สถานหนักก็เลย นายกรัฐมนตรีว่า ถ้อยแถลงของรัฐมนตรีว่าการมหาดไทยว่า จะไม่ใคร่คัดค้านอะไรแล้ว เหตุการณ์ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ทำให้ข้าพเจ้าสงสัยของรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย อย่างออกนอกคำพูด ข้าราชการบางคนในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความจงรักภักดีกับผู้สมัครผู้ใดคนหนึ่งอย่างเห็นขบเห็นแล้ว ถ้าจะใช้วิธีอิทธิพลช่วยเหลือผู้สมัครผู้ใดคนหนึ่งโดยมิให้ข้าพเจ้าคัดค้านของ รัฐมนตรีว่าการมหาดไทยแต่ประการใดเลย.

นายพลประภาส จารุเสถียร อาจจะพูดความเห็นใจว่า การเลือกตั้งจะให้จังหวัดสุราษฎร์ธานี ๑๐๐% นั้น เป็นสิ่งที่หาอยู่ วิญญูชนอาจลงความเห็นว่าต้องกับนายพลประภาส ก็เป็นได้ แต่ถ้อยคำแรกที่เห็นว่า ถ้าหากมีคำสั่งทำให้การเลือกตั้งสุราษฎร์ธานี ๑๐๐%

แล้ว เหตุใดเราจึงจะไม่ขอโอกาสยกตำแหน่งแล้ว เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า การเลือกตั้งครั้งนี้ ก็นับว่าเบ็ดเสร็จนั้น มีอยู่ไม่กี่จังหวัด รวมทั้งจังหวัดพระนครศรีอยุธยาด้วยว่า เติบโตไปด้วยความสงบเรียบร้อย เติบโตไปด้วย จิตสำนึกที่เป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีการเลือกตั้งของเลขาธิการหลายครั้งแล้ว ประธานของจังหวัดนั้น ตกอยู่ในสภาพแห่งความหวาดกลัว โดยสิ้นเชิง ยังไม่มีการเลือกตั้งเมื่อครั้งแล้วมาขึ้น ข้าราชการตำรวจและข้าราชการปกครองทุกสาขาเริ่มมีอันใจ เพื่อผลของการเลือกตั้งบ้างคนแล้ว เขาก็ต้องหนีว่า หวาดหวาดวิตก ไม่ได้เสียจากการเลือกตั้งนั้นเท่าไรนัก.

เรามีความเห็นอยู่ว่า ถ้าหากข้าราชการสุจริต ยังกังขารอำนาจอยู่ทุกวันนี้ ทุกตำบล ทุกอำเภอแล้ว เห็นอย่างนี้ เราไม่ต้องการความยุติธรรมในการเลือกตั้งกันอีกแล้ว เห็นของนายพลประภาสว่า เติบโตแห่งความซื่อสัตย์อยู่ในร่างกายนั้น การที่จะข่มขู่ให้ยุติธรรม ในระยะเวลาอันสั้น จึงเป็นไปได้ยาก ถ้าคนและผู้อยู่ข้างข้างซึ่งเขากลัวอย่างสำคัญ ของพลกษัตริย์แห่งประเทศสยาม เป็นตัวการที่กระทำให้การเลือกตั้งเปลี่ยนแปลงไปมากทีเดียว แต่ถ้านั้นและผู้อยู่ข้างเหล่านี้ ระดมทำการอย่างถูกต้องไม่ได้ถ้าหากว่าไม่เริ่มเปลี่ยนแปลงจากข้าราชการตำรวจและอำเภอบ. เพราะฉะนั้น ควรให้กระทรวงมหาดไทย ยังกระทำการเช่นที่เรียกว่า "ลูบหน้าปะจมูก" อยู่. คราวนั้น รัฐมนตรีว่าการมหาดไทยจะหวังผลแห่งความยุติธรรมไม่ได้เลย เว้นเสีย

แก่ระบอบข้าราชการสุจริตทั้งหมด ออกไปจากจังหวัดกันเสียให้หมด.

การหลั่งใจซึ่งความยุติธรรมในการเลือกตั้งนั้นจำเป็นของสำคัญ นอกจากข้าราชการทั้งจังหวัดกลายเป็นจักรกลของพระบรมมณฑลก็กลายเป็นแล้วนั้น ข้าราชการส่วนกลางก็ยังเป็นมันสมองของระบอบความสกปรกเพื่อกระทำความผิด ทั้งระบอบที่ปรากฏอยู่. ของข้าราชการพิเศษและชั้นเอก ๒ คนของกระทรวงมหาดไทยซึ่งกล่าวว่า การเลือกตั้งครั้งนี้มีความเอียงเอียงมาก ก็ยังรับรองว่า จะไม่ให้การเลือกตั้งครั้งนี้เหมือนคราวก่อนเช่นจาก คำกล่าวเช่นแสดงว่า การเลือกตั้งครั้งนี้สกปรกโสมมอย่างไม่มีขีดจำกัด และความสกปรกนั้น ระบอบนี้ไปโดยแผนการที่เตรียมไว้ล่วงหน้าอย่างไม่มีอุปสรรค ไม่ทั้งคู่อันใด พยายามเลือกตั้ง ๑๓ แห่งของอำเภอสุราษฎร์ธานี ในการนี้กระแสน้ำทั้งหลายก็จึงทำให้กระแสน้ำผู้เลือกตั้งประชาชนผู้พยายามให้ฝ่ายรัฐบาลไป. นอกจากนั้นบางหน่วยงานก็กระแสน้ำแล้ว ไม่ทราบว่าเป็นที่ทราบทุกเกี่ยวกับหรืออย่างไร จึงส่งผลกระทบกระแสน้ำไปยังศาลากลางจังหวัด ข้าราชการหลายคนที่เห็น ว่ากันว่า อำเภอสุราษฎร์ธานีจากศาลากลาง ยิ่งกว่าอำเภอมีบุรีเสียอีก หน่วยงานนั้นกระแสน้ำเพียงผลของการ รวมกันแล้วข้าราชการทั้งนี้ เพราะเหตุที่อยู่ทางไกลคนพากัน อาทิ เช่น มีผู้รู้และพ้องของตน การกล่าวยืนยันว่า โศกสลดของการนี้

ใบรบรสปีดตา

คนแฉว่าอำเภอสุราษฎร์ธานี พลุแตกคนกล่าวหาการเมืองไม่วางแผนโกง ซึ่งพยานแล้ว ความยากลำบากการเกิดขึ้นได้เป็นอันยาก.

เราเห็นว่ารัฐมนตรีว่าการมหาดไทยจะต้องใจความเด็ดขาด ในการนี้ เหมือนกับที่ท่านได้ส่งขบวนอำเภอสุดดิ้ง วิจัยเห็นว่า จะทำให้ความยุติธรรม โศกสลดเข้าไปถึงขั้น ๑๐๐% อยู่แล้วทีเดียว แต่ก็มีเมื่อโอกาส ที่จะทำให้เกิดความยุติธรรมได้เต็มที่โดยไม่ต้องลงทุนลงแรงอะไรเช่น เหตุใดรัฐมนตรีว่าการมหาดไทย จึงจะไม่คิดวางแผนนั้นเสียแต่.▲

V.2.

ปากของเรา

การประชุมทั่วจังหวัด.

ไม่พ้นที่ชาวสุราษฎร์ธานี จะหาว่า ข้าราชการ การเยี่ยมสุราษฎร์ธานีของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถซึ่งเธอที่ของสุราษฎร์ธานี แม้มีผลแผนงานสุราษฎร์ธานีผู้มีความเป็นอเมริกัน ก็กลายเข้ากันแทนที่.

เมื่อพระนางอลิซเย เยี่ยมสุราษฎร์ธานี ปฏิบัติราชการเหมือนนางสาวเพียงแค่นี้ในวัยชีวิตและระบอบนี้ เท่านั้น.

แต่ปัญหา การข้างเข้ากรุงของจังหวัดสุราษฎร์ธานี แม้มีผลแผนงานของสุราษฎร์ธานีในครั้ง สว่าง

ปฏิวัติอย่างใหญ่ และแบ่งกว้าง
ไปทั่วโลก ชี้ให้เห็นว่าการประชุม ครั้ง
นี้ ทั่วโลก ระหว่างมนุษยชนของสอง
ประเทศนี้.

แม้มีมิลแลน มิตรเก่าของประ
ชาวนาอิตาลีเซเนเซา ได้มีมาจากลอน
ดอนเมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม
เพื่อเปิดการประชุมทวิภาคี ครั้งสำคัญ
อันผูกพันถึงผลประโยชน์และความ ยิง
ใหญ่ของสองมหาประเทศ.

ผลในตอนนี้กลับปรากฏว่า ใน
การทราบดีของกษัตริย์ นอจากปัญ
หาเกี่ยวกับการระดมและค้นคว้าอาวุธ
มหาประลัยพร้อมแล้ว ยังได้มีการ
ทราบดีถึงเรื่อง "การวิจัยและค้น
คว้าอาวุธทวิภาคี" ด้วย และนั่น
คือปัญหาที่ระดมออกกลางนั้นเอง.

การประชุมระหว่าง ประธานาธิบดี
คิโฮเซเซเนา แห่งสหรัฐอเมริกา
นายชาโรคท์ แมคมิลแลนแห่งอังกฤษ
ในปัญหาแรกคือ "ความร่วมมือกัน
พัฒนาอาวุธรวม และอาวุธนิว
เคลียร์" ซึ่งได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว
ซึ่งผู้คนที่คิดค้น ทาอาวุธมหาประลัย
พินิจเห็นว่าภัยร้ายกาจ ในโครงการ
สะสมและเสริมสร้าง กำลังอาวุธร้าย
เพื่อประทรวโลกในอนาคต.

ฝ่ายอังกฤษก็ยังอ้างว่า ครั้งนี้เป็น
ครั้งแรกในโลกที่มีมหาอำนาจทั้งสองได้
ร่วมมือกันผลิตอาวุธร้าย และยิ่งน่า
เกลียดยิ่งไปอีก ในเมื่อเราพบว่ากำลัง
การประชุมลดอาวุธระหว่าง มหาประ
เทศในกรุงลอนดอน ที่ซึ่งการควาซัง
อยู่ในขณะนี้.

การประชุมลดอาวุธที่ซึ่งยังคง
พูดถึงการหาอำนาจ ฝ่ายอเมริกาได้
พยายามเป็นขบถ ข้อตกลงทวิภาคี
การต่าง ๆ ทั่วทั้งที่ผู้ สหรัยอเมริ
กาได้ให้เสนอเงื่อนไข การแบ่งกันคิด
การมีการตรวจสอบระหว่างชาติ ซึ่ง
ในรายละเอียดของเงื่อนไขอันนี้ถ้าหาก
โซเวียต และประเทศผู้ผูกพันด้วยโซ
เวียตทั้งหลายยังมิทราบแน่ชัด ยังเป็น
ปัญหาที่ยากยิ่งที่จะหาข้อยุติ

รายงานข่าวแล้วว่า ลูกพระศรีมหาโพธิ์
หมักก็ ที่ประชาชนซื้อไปเป็นพระศัตินาแลมี
ใบยาสูบหลังนี้ ไม่เลิกสักที...

นักวิทยาศาสตร์ไม่ได้เสียแล้ว !

อาวรณ์แล้วใช้ร ถังระเบิดชื่อ เซ็นนาม
ตกลงไปก็ ต้มเค็มน้ำมีพิษขบถแล้ว

แต่ก็ยังไม่ เป็นวาระเป็นกรรมของมหา
นาตะวันออกหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

แต่สหรัฐอเมริกาได้ หรือหรือหรือหรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

ความพยายามที่จะสร้างสงครามเพื่อ
เบนความสนใจของพลโลกจาก "ปัญหาเศรษฐกิจ"
ของมนุษยชาติในขณะนี้ ถ้าเป็นข้อโต้แย้ง
ไปตลอดก็เป็นเพียงการหลอกลวงในยาม ซึ่งให้
เกิดความสงบหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

ในทันทีที่โลกได้เริ่มมีกองกำลังที่และ
โดยนัยนี้เองแล้ว ของหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

นาถิออสโลว์สกี ในกรุงวอร์ซอ
ได้แสดงว่า มันจะเป็นสิ่งที่ไม่ดีหรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

สวนข้อเท็จจริงที่คนได้ถือไปแล้ว แลดูเหมือน
ข้อเท็จจริงและเหตุผลที่คนนั้น "ยอมไม่ถือ
ถ้าเป็นเช่นนั้นหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

ระหว่างที่การเจรจาลดอาวุธก็
ยังคงมีขึ้นหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

ทั้งนี้ย่อมเป็นการทำร้ายโดยมิ
พวกรู้จักด้วยภาษาของกันเองโลก ที่
สองผู้นำของมหาอำนาจ ครอบครอง
กบฏหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

และผลก็อาจร้าย" ซึ่งไม่เคยเคย
ทำมาแต่ความดีหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ
หรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือหรือ หรือ

และทั้งนี้ย่อมจะเป็นผลดีที่ฐานที่
ให้เห็นถึง "ความพยายามของมหา
อำนาจทั้งสอง ที่จะรักษาผลประโยชน์
ร่วมกันของกันด้วยอาวุธ และพยายาม
ระดมลดอาวุธนิวเคลียร์ ที่คนคนไป
มีบทบาทอันสำคัญ ด้วยการใช้กำลัง."

มาถึงในขณะนี้ คนทั้งโลกก็เฝ้า
พุดการของสงครามมหาอำนาจ เกิดข้อ
กังขาขึ้นว่า "นั่นหรือคือการทำที่ถูกต้อง
ของซึ่งผู้ว่ารวมนานาชาติ?"

ในขณะที่ชาวโลกหวังกันว่า นานา
ของความสงบสุขจะเกิดขึ้นด้วยออกไป
อีก ถ้าหากมหาอำนาจทั้งหลาย และ
ประเทศที่พิพาทที่ถูกเข้าจับและชนด
ทั้งหลาย ทางทางก็ไว้ใจถูกต้อง และ
ความขัดแย้งด้วยการเจรจา แต่หา
อำนาจผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสอง กลับยังแสดง
พฤติกรรมของ "ผู้คั่งขวาง"
อย่างนี้ ชาวโลกทั้งหลายจะยอมมอ
ยอมว่า ฝ่ายความสงบของคนทั้งปวง
ทั้งนี้หรือไม่ โดยไม่กลัวคนคั่งคั่ง
ทั้งนี้หรือไม่ และทั้งนี้หรือไม่
หรือ? ▲

ตะวัน ทอแสง

เมื่อใดมันก็ปากคำ ซึ่งทางนายโกล
คัยมันยังไม่ยอมให้เขียนด้วยแล้ว ต่อ
มาก็ทำเนียบการฟ้องบังคับ ต่อมาการ
พิจารณาของศาล บางข้อนายโกลคัย
ไม่ยอมรับ แต่เมื่อจำพยานเข้าร่วม
สลับข้อยอมรับต่อมา.

การพิจารณาของศาล ตามข้อหาหมิ่นประ
มาทศที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ จากคำ
ให้การและพยานหลักฐาน ศาลได้พิเคราะห์
กรณีสารคดีที่ว่า "น้องพี่เพื่อจึงปลงสังข"
ซึ่งทางจำเลยอ้างว่าชอบแก่ใจได้ระบุไว้ ใคร
เป็นพี่ใคร เป็นน้องก็ตาม แต่ทั้งสองได้วางมาช
ถึง ร.๘-๘๐ อย่างแน่นอน เป็นการกระทำความ
ประทุษร้ายผู้ใดจนได้ ถึงความประพฤติการ
กระทำให้เสื่อมเสียพระเกียรติและ ชื่อเสียง พ
ิดพระทัยแล้ว จึงต้องมีความผิดเฉพาะตัวที่ว่า
"น้องพี่เพื่อจึงปลงสังข"

ส่วนข้อหาหมิ่นประมาทพระสมณศักดิ์ โ
วมนามอันมีขึ้นตามหนังสือ หาว่าเมื่อครั้งขึ้นการ
สมณการที่พระองค์ท่านจะกระทำได้ เพราะประชา
ชนยอมรับนับถือ.

ฉะนั้นศาลพิจารณาดูเห็นสมควร
ลงโทษแก่จำเลยตามความ ร.๓๒๒ จึง
พร้อมคดีพิพาทขอให้ศาลไว้ ๓ ปี แต่
ลงโทษ ๓ ปี คงลงโทษจำคุกไว้ ๒ ปี

"ขลิบลัก"

"คำจ้างหมาเฝ้า"

จากโรงอึก

ใจน้อยแก่แท้.

พลทหารชนะ วาสผลิ สังคิต
ทอง ส. พล๑ ได้รับอนุญาตให้ลาพัก
โรค ก็ไปเมืองพหลินหา วิชาชีวิตมัน
กลอนยานเลขาที่ ๕๖ ครอบคี่ก็ใหม่ ทล
กลอนยานเลขา เมื่อวันที่ ๒๕ เดือนก
คม พอมาถึงบ้านพบ นางละม่อม วาส
ผลิ เมื่อสหายมาร่วมวันก็มาร่วมอยู่ ก็แสน
ระอิมเมอใจ ทรงเข้าโอดาปราศรัย
และเข้าช่วยทำงานบ้านทุกธุระ. จนตก
เย็นมีประพาทนชาข้าวปลาเสร็จ เป็นที่อ
ทมพิสมัยแล้ว ก็นอนหลับพักผ่อนอยู่พัก
หนึ่ง พอถึงเวลาถึงก็พอกับพอก พล
ทหารชนะ ก็ถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา
เมื่อสหายเลขาเห็นว่า ก็กลัวว่ามาเข้า
ข้างในได้จนพามาเข้าที่ต่อเถระ นางละ
ม่อมก็ให้คนห่มนอนออกปากชวนออกกระ

เส้าเช่นนั้น ก็ชักส่งสารขึ้นความควม
แต่ด้วยเพศหญิง พางละม่อมก็กระ
ทำมาวา กระเข้าเข้าชีวิตเล่นเป็นเซ
เล่นตัวไปไ้ว่าไม่เอาละ วันหนึ่งเมื่อข
คายฉนั้นไม่เล่น "จู๋นาง" กับเธอหรือ
พลทหารชนะก็ถือของขึ้นอีกว่าเล่นเถ
น้า...เถระน้า ที่พางแม่ก็แล้ว. นาง
ละม่อมก็สลับสับเปลี่ยนเข้าที่อ้าว ไม่เอา...
ไม่เอา... วันหนึ่งมีว่าพาทอง ฉนะ
คองไปนอนค้างที่ร้านขายยาแม่ สพาน
แมง (ซึ่งเธอเป็นลูกนางอยู่)

พอถึงเช้าก็มาเห็นเธอ ไม่รู้เธอนอน
หรือ นอนอยู่...ไม่รู้เธอมาพบเห็น พลทหารชนะ
ผลุนผลันมาหาเธอ ครั้นเมื่อออกตรวจหาตัว
ก็ไปเจอของมือเธอไปดลกับไปเจอ...เป็นอันแล้ว
ก็เห็นเธอ พลทหารจึงไปนอน ก็นอนด้วยเป็น
ไปไม่ปลิด.

อหิโธ... ไม่กล้าเอ็งที่จะมาเล่นกับใน
แบบนี้พูดละม่อมอยู่...รู้ว่าแล้วพูดก็แล้วไม่
พอกันเธอ คุณชนะก็เห็นอหิโธ ไม่ควรจะ
พูดกันแต่เล่นตลอด วุฒิดูว่าเห็นเห็น
เรื่องเธอจึงมีหนังสือเขียนบอกที่เจ้าเธอเอง อน
จา

เทวี.

ศัพท์ใหม่คำนี้ ออกจะแปลก
แปลกอีกหน่อย วิจารณ์ว่ายังไม่ค่อย
และยังไม่เคยมีใครใช้กันแน่ แต่ใคร
จะเป็นผู้คิดหรือมาจากที่ไหน ข้าพ
เจ้าจะยังไม่บอก ขอให้ท่านผู้อ่านคอย
ฟังให้ติดแล้วกัน.

เจ้าก็ทำอชัฏกรรม...ถ้าว่าคนใหม่
จะก็การว่าอย่าพาทองควิน "อ
คณ" (ถ้าว่ารู้เสีย) ก็พลท
ให้หมดสิ้นไปเสีย นอกเหนือไปจากประ
ชาชนส่วนมาก จะเห็นชอบด้วยแล้วก็
มีบรรดาเจ้าของโรงเงิน อีกพวกหนึ่ง
ก็เห็นว่าเป็นเหตุ ใจของเขาพาทองว่า
อชัฏก็ทำกรรมใหม่จะเอาจริง อชัฏ
เผยเรื่องราวต่าง ๆ ที่ทราบถึงการชุม
มุนอันของพาทองควินเข้า.

แห่งแรกก็คือที่อาหม่าเก็งแห่ง
ที่ตั้งอยู่ที่กลางบ้านเพ็ญอยู่ ซึ่งเป็น
แห่งที่ใหญ่ที่สุด และแห่งที่สามคือ
ที่โรงพนันและสามแยก สถานที่ทั้ง

เราสู้เพื่อเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ เพราะเสรีภาพของหนังสือพิมพ์ คือเสรีภาพของประชาชน.

กล่าวถึงบรรดาความขัดแย้งทั้งหลายแล
เรย์ก็เอาเป็นสำนักงานเลยก็ด้วย
การบอกโดยพาทองเข้าในสุภพรี นอก
จากนั้นยังมีทั้งสิ่งจากอีกด้วย คือโค
ผืนเดือนมาจากไหน ก็เอามาขายให้
แต่เวลาผ่านไปไม่นาน ข้าพเจ้า
ก็พาทองมาเข้าเรอมาคอยเฝ้าปรน นิย
อีกก็พาทองมาเข้าเรอไม่ยอมก็ถูกข
สุภพรีแล้ว เจ้าของโรงยาอีกว่าพวก
นี้ระกบขี้ไม่กลบ และอยู่จนรู้เข้า
พาทองก็ขบขันใจการการค้าอาหารอีก
นำพวกพวกเข้าของโรงยาจะได้อีกไม่กล
จะไม่ให้เงินก็ไม่ได้เพราะพาทองมีเรื่อง
ก็ไม่ได้อยู่เลยถูกขบขันเสียอีกด้วย เรื่อง
จึงแนบว่าเป็นพุดกิดแล้ว อันนี้ศาลก็
ก็สร้างความเป็นเหตุให้...เจ้าของโรง
ยาเป็นเช่นนั้นมาก ซึ่งท่านอชัฏกรรม
ก็ว่าก็ควรจะทราบแล้ว.

มีพาทองบอกว่า เงินก็ตั้งให้พวก
นี้ไป ทำให้จึงรู้ว่าเงินเงินตั้งที่ใด
และมีพาทองก็ทำอย่างไร ก็ไม่พาทองก็
มีพาทองก็ขบขันใจการการค้าอาหารอีก
นำพวกพวกเข้าของโรงยาจะได้อีกไม่กล
จะไม่ให้เงินก็ไม่ได้เพราะพาทองมีเรื่อง
ก็ไม่ได้อยู่เลยถูกขบขันเสียอีกด้วย เรื่อง
จึงแนบว่าเป็นพุดกิดแล้ว อันนี้ศาลก็
ก็สร้างความเป็นเหตุให้...เจ้าของโรง
ยาเป็นเช่นนั้นมาก ซึ่งท่านอชัฏกรรม
ก็ว่าก็ควรจะทราบแล้ว.

"นักสืบ"

จากกระบวน

"กลอนโกนา"

นายพลโทประภาส จารุเสถียร
ผู้บัญชาการกองพล ๑ และรัฐมนตรี
มหาดไทย ซึ่งบังคับใช้ความสันติชน

กับคนหนังสือพิมพ์เช่นเดียวกับเมื่อก่อน
งานทำให้กัน ข้าราชการทั้งหลายมา เ
เรียกว่า "พิศ" ทุกคำ ในพระสม
ลายณ์เป็นทางการซึ่ง นักรบคนอื่น ๆ
เรียกตามคำหนึ่งว่า "ท่านรัฐมนตรี"
หรือ "ท่าน" เลย ๆ จึงเป็นทวิพาท
จารุเสถียรนักขัตติยว่า "โอโหมอัน
ชัฏกรรมไป ไม่รู้ก็ถากเถระเส
เลย" ก็ขึ้นด้วยของอชัฏกรรมว่า ทำ
งานหนังสือพิมพ์มานานก็แล้ว เป็น
การ "เม่ง" ในกลุ่มนักข่าว ซึ่งใคร ๆ
เขารู้กันทั้งนั้นพอ ได้มีชัฏกร เว้นแต่
จะไม่พูดก็ไปเลื่องลือลือกัน.

เมื่อใดกล่าวถึงพล.ประภาสแล้ว
ก็เลยขอเล่าสาระสำคัญที่ พล. ประ
ภาสได้มีภาษณ์หนังสือพิมพ์ทั้งที่กลา
ผู้ทหารราษฎรและกระทรวงมหาดไทย
ในอาทิกย์นี้แล้วมานี้ ประมวลไว้ว่า
"กลอนโกนา" ที่กระเด็นจากทหารขบขัน
แรงอยู่ โดยบุคคลที่เสียผลประโยชน์
ไปเนื่องจากการตั้งอำนาจปกครอง
ครั้งหนึ่งของทหาร ซึ่งเกิดจากความ
จากมากรับและทำลายโอกาสแห่งการ
ลงมือสังหาร รวมทั้งรวมพลสผู้
จนระงับที่ผู้บัญชาการทหารสูงสุดซึ่งเป็น
ผู้เป็นโอกาสที่อำนาจเจริญ ก็ถูก
"หมาย" ปองรับเช่นเดียวกับคนและ
ผู้พาทอง. ประภาสตอบว่า เสียผลประโยชน์
นั้น ไม่ใช่เฉพาะแก่พาทองควิน
ถ้อยเท่านั้น เพราะพล. ประภาส
แจ้งว่า "ว่าอชัฏควินยังไม่จริงก็
ข้าพเจ้าจึงขอถือโอกาสอธิบายแก่พล
ท. ประภาสว่า นอกจากพาทองควินแล้ว
จำพวกนั้นแล้ว ก็คือผู้ใช้อำนาจม
วิน.เหล่านั้นในคณะรัฐบาล ที่ถ้อยไป
แล้วนั้นแหละ ประชาชนจะไม่พอใจ
ไม่พอใจพาทอง ระกบก็ถ้อยก็ไม่ใช่
เจ้าก็ไม่ได้รับของ. ▲

แสง อาทิกย์.

95 -

เรื่องสั้นจบในฉบับ

ปาดิทิท

โดย... **ป. แสงเขียน**

“ว่าให้เหมมึงจะรับค่าไถ่ไหม?” ผู้หญิงมองหน้าเจ้าหนุ่มร่างใหญ่เข้มแข็งที่เพิ่งออกมาเป็นเพียงกระซิบกระซาบเท่านั้น แต่แวตานั้น เจ้าคนพ้องจะพรนพรองอยู่ เพราะมันบอกถึงแนวของความเอจวิงเอจงและเค็ดเค็ด

“คุณหลวงจะให้ข้าทำอย่างไร?”

“มึงเป็นหัวหมู่ หลวงพิน มีลูกม้อยๆ ไม่น้อย แต่กูต้องการนักดาบฝีมือเอกสัก ๒๐ คนเท่านั้น กตเขาแค่คนทั้งนี้ไว้วางใจได้ เหมมเอ๋ย มึงกับกูช้อกสิมากหลายยกแล้ว คราวนี้เป็นยกสำคัญของกู มึงจะรบปากช่วยกูไถ่ไหมแล้ว...”

“ถ้าเป็นคำสั่งของหลวงสรวงศักดิ์ ข้าก็สุดซัดขึ้น แล้ว... เออ...” เจ้าคนที่ถูกเรียกว่าเป็นหัวหมู่ หลวงพินแสดงสีหน้าถึงเอจอยู่บ้าง และดูเหมือนจะไม่วางใจนัก หลวงสรวงศักดิ์คาดเอาความท่าทางอย่างถูกต้อง

“บ้า หัวหมู่” หลวงสรวงศักดิ์หัวเสียดัน แต่คงเป็นเพียงกระซิบตามเค็ม ด้วยวันสุราของอำแดงเผือก ย่อมเป็นแหล่งศูนย์รวมใจของเหล่าทหารกรุงศรีอยุธยาทั้งหลายที่มักมาเยื่อน นน ดังแต่กบฏเป็นต้นมา และพลเรือนเล้าก็เข้าเกลว่อย่างว่าแล้ว จึงในร้านแน่นขนัดไปด้วยพวกทหารทั้งหนุ่มแก่ที่พันแวรและระเกะกัประจักษ์แล้ว ต่างมาสรวลเสเฮฮาต่าง ดั่งสุราพลางเป็นที่ครึกครื้นอยู่ทั่วหน้ากัน

“มึงก็อยู่ แล้วว่าตำแหน่งของกูอย่างทางฝ่ายขวาบาลโนน โหนจะมีอันมาลงพวกทหารเดินเท้า ยิงพวกมึงได้มีหน้าข้ามึงยังเป็นหัวหมู่ กูไม่กล้าละเมิดเขย่งนั้นหรอก และมึงก็คงจำได้เพราะเรื่องมันสด ๆ ร้อน ๆ อยู่ กุมภมุกกะสนั่นยังใจ ที่เราออกปราบปรามกันมาเคียงมาเคียงให้ลัทธิเค็ดเค็ด มึงเคยรับปากกูว่า จะรบไปจนตาย...” หลวงสรวงศักดิ์ทวงบุญคุณ เพราะคราวเมื่อไอ้พวกเกะเขลเมสอันเป็นทหารภรรมา พระองค์ของสมเด็จพระนารายณ์ถูกปลุกปั่นให้เป็นกบฏขึ้น หลวงสรวงศักดิ์ได้คุมทหารไทยเข้าต่อต้านโดยมีเจ้าเหมมหัวหน้หมู่ หลวงพินอยู่ ได้บังคับบัญชา ปราบกบฏไปถึงในสวนฝั่งกรุงธนโนน เจ้าเหมมถึงลางลัดตึกคิดตามพวกกบฏไปอย่างแรงร้อน ไม่ได้ระมัดระวังว่าเหล่ากบฏซ่อนตัวอยู่ ตามสุ่มทุมพุ่มไม้ต่าง ๆ จึงถูกรุมล้อมแทบจะเอาชีวิตไม่รอด หากแต่หลวงสรวงศักดิ์ได้ปืนปัสตั้นมาทวงพวกฝรั่งเศสกระบอก จึงเอาอกบิงพวกกบฏล้มตายลงสิ้น เจ้าเหมมจึงรอดมาได้และสาบานว่าจะเป็นข้าของหลวงสรวงศักดิ์แต่นั้นมา

“แต่ครั้งนี้ใหญ่หลวงนัก คุณหลวง” เจ้าหัวหมู่ดังอีก

“มึงกลัวอะไร” หลวงสรวงศักดิ์ย้อนเอา “ตกเป็นว่ามึงกับกูเป็นเพื่อนร่วมชาติ และมีกัฏฐักว่ากูเป็นใคร... กูไม่ใช่อุปการะพรหมราชออกนาจะบอกมึงให้...” หลวงสรวงศักดิ์จึงหันเข้าให้เหมมเขมึงพลางรับสุราลงจอกเสือกไปคร่นหน้า

“ข้ารู้ ข้ารู้” เจ้าเหมมรับคำอย่างดีค้มท “ข้ารู้ว่าคุณหลวงมีเชื้อสาย...”

“นั่น... ใครรู้กันทั้งนั้น”

หลวงสรวงศักดิ์หัวเราะอย่างสม

ไหนก็ คอยเข้าไปมาพาลงกระแจะเข้าชีวิตที่หมู่หลวงพินเข้าไปอีก

“เมื่อมึงรู้ซึ้ง... ว่ากูเป็นเชื้อสายอยู่มึงก็คิดบ้างไหมว่า กูควรระงับการก่อโยอย่างไรกับบ้านเมืองของเรา”

“เห็นผู้ถูกเพลาแกลงอยู่แถวนี้ นึกช้อชบเพลาขึ้นลุยพินน้ำ ลอยเทอที่ผุขึ้นกับตัวตุสสุรา ของอำแดงเผือกนึกเออเค็มกถิน ชดสุราช้อชบเทอทั้ง

วางของกถิด พาลงสยททหลวงสรวงศักดิ์นั่งอยู่ลัทธิในแควเวลาเช่นพื้นมันถ้ำลัทธิ และลัทธิได้ว่าหลวงสรวงศักดิ์มาอยู่เรื่องอะไรอ้อมนี้ เจ้าเหมมก็ว่า กิ่งแก่ข้าวอถิดก็พิทแพ้ว

ออกมาจากวังหลวงว่า ในหลวงท่านทรงโปรดพระเพทราชา และภรรยาพระเพทราชาเคียวถิดพาใช้ ใครอื่นไม่เคยเป็นสนมของในหลวงมาก่อน กิ่งพินยอมไม่ถ้องละสัวว่า หลวงสรวงศักดิ์จะไม่เชื่อสายของสมเด็จพระนารายณ์

โดยที่พิทกวของหลวงสรวงศักดิ์กระเถิกไกลเคียงไปทางโนหลวงมากอยู่ และหลวงสรวงศักดิ์ ได้เคยกราบทูล ม่างนั้น เมื่อในหลวงทรงสนทนายเรือกให้

นิยายสมัยศรีอยุธยาครั้งแผ่นดินคราวด้วยเล็ดจากการแย่งชิงอำนาจของชนชั้นศักดินา

หลวงสรศักดิ์เข้าไป ส่องกระจกร่วมกับ
พระองค์ท่านข้างนั้นก็ได้แพร่ไป.

กาทระหนัก بنفسเอง หลวงสร
 สักดักการินแน่วใจหนัก ทายนตัว
 ชุงนไม่เกรงใจใครมิได้ ด้วยอื้อว่าตัว
 เองเป็นลูกในหลวง ประพฤติการต่าง
 เสมือนหงั่วว่า เป็นมารโจรฆาตเล่ห์
 เคี้ยว แลสมเด็จพรเจ้าอยู่หัวก็พาไป
 เอาติดกับหลวงสรศักดิ์ไม่ พละอ
 แสงทำเป็นไม่รู้หรือไว้กลั่น (เมื่อเจ้า
 หลวงสรทราบเช่นนั้นแล้ว ก็หนีไปกลับ
 หัวเมืองอย่างประจวบ แต่มั่นก็แสวง
 รุกเอาว่า

“ข้ายังไม่เข้าใจคำพูด ของคุณ
หลวงมากนัก ไ้เรื่องจัดแจงบ้านเมือง
คุณหลวงจะไปจัดการอย่างไรได้ ด้วย
ในหลวงท่านก็ทรงบัญชาการอยู่แล้ว”

“อ้อ... หัวหมี่...” หลวงพระศักดิ์
ร้องออกมา “จริงอย่างนั้นว่า แต่บัด
เดี๋ยวนี้หัวหมี่ หรือโสมมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
พ่อคุณ กำลังทรงพระประชวรอยู่ ว่า
ราชการมิได้ ทรงประชวรมาแต่ลือไว้

แต่ยังมีให้ห่อหุ้มอะไร เกี่ยวกับดินขาวว่าการแทนพระเนตรพระภรรยพจน์
แต่ก็เห็นว่าพอรู้ก่อนคนอื่นไป...” ทลวงสรีดักถึงมโนะการที่เติมมีพระ
ทิวทัศน์ก็ไปซื้อโคให้แก่ภรรยาทลวงสรีดักที่เหลือน้อยของของเพ็ดลุดลุดไป
อีกวันหนึ่งจากไปหาภรรยาทลวงสรีดักที่ใจอกของทลวงสรีดักที่ผู้อื่นเป็นเฝ้าใส
ของของสรีดักนางพรหม

“อัยการทั้ง ^๑ฝั่งที่โหดพิวพิว ว่าจับเจ็ดคนมาเมืองของ
เราถึงมากหน้าหลายตาไปจับไฉนฉิบวาจากทั่วทุกหนทั่วทั้งนี้ ก็มัน
ใช้เล่ห์เพทุบาย เขาเห็นแก่เงินเอากองจากของเราไปมาวเมือง
ของมันมีอะไร เราจึงผูกพอเราไปใช้ไปมันก็พระศาสนาของมันเสีย
มากต่อมาก มีคนถ้ำกึ่งนับเป็นหมกเป็นหมื่น มีศาสนาการอาชกรรมเพียง แล
ทว่าสามเฑียรเจ้ายี่สิบทั้งสี่สวรรคตลง แม้ละมัยหรือเจ้าซึ่งจึงเอา
ราชบัลลังก์ไว้ ในภักดิ์ของพวกมันอย่าไปมีองค์สงสัย แล้วก็การววยเมือง
ให้แก่เจ้าโหดพิวของมัน เอาจะก็พิวพิวเองก็ยังไม่ว่าพวกเราจะคง
เป็นเจ้าโหดพิวตลอดทั้งไว้ พยายามแรงงาของรามกันที่จะไปกันข้าง
แม่ทัพของโคกรำทวอของราลย์ไปก่อนแต่แม่ทัพนี้ ก็ยังละ
ว่าให้มหาราชกระษัตริย์มาขึ้นเพียงไว้” ทวอสรก็ก็พิวพิวก็มหาราช
นำไปให้พิวพิว ทวอทั้งนี้ พอเห็นว่าเจ้าพิวพิวมากบดบังก็กระพริบตา
ทว่าพิวพิวทั้งไปก็มากบดบัง ทวอสรก็ก็ขึ้นนำพาไป

“ถูกมาคึกเข่นนั้นแล้วไหว้ทักถนบ้านเมืองเป็นกำลัง ถนไม่ไ้ถนถนไม่

ภาพประกอบโดยฝีมือ 'แทน'

➡ ขวนเรือนนี้เองพอกับแม่นอนเคียงกันเถิดคตมคงดาน พอเวลาเข้าไปนอนหนึ่งที่รวมแขน

กลับมาหลายเพลแล้ว

“คุณพระ ท่านว่าอย่างไรบ้างล่ะ
4 ๕ ๖
เรือนน่ะ

“ท่านไม่เคยปรึกษา พุทธะโรเลย
ได้แต่ถอนหายใจใหญ่ เมื่อถูกเอ็งถึงเรื่องจน
นี้เท่านั้น” หลวงสรรพัตติมงคลเหม่อไป
ทางกำแพงพระราชวัง ในถนนมรกตหน้า
หลายตาคับยัเหล้าทหารต่าง ๆ เดินร้อง

เพลงกันเกรี้ยวกราดตามประสาของพวก
ที่ชนกันจนน้ำแรงแก่น้ำใจ.

“เพราะฉะนั้น ข้าจึงมาคิดว่า ถ้าคน
หนึ่งคนจะขาย จะสมควรหรือจะรับ
งมมืองะที่บ่ค่อยได้คนตาเขมาถอย
โดยเอาสมบัติของเรา กัดขบพวกเรานี้
เมืองของเราแท้ๆ ก็สมควรที่เราจะจัด
การให้มันเป็นไปสมแก่ใจของพวกเรา”

“แล้วคุณหลวง วางแผนการไว้
อย่างไรละ” หลวงสรศักดิ์เบนสายตา
จากกำแพงเมืองมาทางเจ้าเหียนหมิงไปชั่ว
อึดใจ ยิ้มความคิดด้วยสรวลของอัวแดง
เผื่อคึงสองจากคิตๆกัน คั้นน้ำเย็น
ล้างคอเสร็จแล้วจึง ชงโกเข้ามามอบบึง
หน้าของเจ้าหัวหมิง.

၁၂၈

ชีวิต

พล. ท. ถนอม กิตติขจร

ร.ม.ค. กระทรวงกลาโหม.

ในขณะประเทศชาติกำลังอยู่ในภาวะประกาศภาวะฉุกเฉิน เสถียรภาพของระบอบราชวชิรราช ซึ่งเจ้ามายีหาวราชการของชาติ ในยามนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับการบริหาร เป็นสำคัญ เพราะทุกวินาทีที่ทรงกล ของการบริหาร การจัดการภายในโดยนายบวรราช วรนั้น เป็นทุกวินาทีที่อาจมีประสพการณ์อันไม่คาดฝันเกิดขึ้นได้ ฉะนั้น พลเอกเจ้าอาภากรเกรียงพ้อม กับสรรพกำลังอาจไม่เพียงพอ อยู่เสมอแล้ว บุคคลซึ่งจะเข้ามารับผิดชอบต่อการบริหารของชาติในขั้นนี้ ย่อมต้องเป็นบุคคลที่มีความสามารถสูงทั้งในด้านวิชาและวิเทโศบาย ทาบทารอย่างระมัดระวัง ให้ถึงองค์การปกครอง ของระบอบประชาธิปไตยไทยทุกกระบวนอย่างทั่วถึง และบุคคลซึ่งจะเข้ามาบริหารรับผิดชอบ ลำพังคนเดียวหนึ่งคนก็ยังไม่เพียงพอ ข้าราชการพลเรือนที่มีคุณสมบัติเหมาะสมต่อการดำรงตำแหน่งนี้ทุกประการ เขาคือ...

พล. ท. ถนอม กิตติขจร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม.

พล.ท. ถนอม กิตติขจร เกิดเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๕๔ ณ บ้านหนองหวาง อำเภอเนินสง่า จังหวัดกาฬ เป็นบุตรของเจ้าหม่อมหมื่นสุโขทัย (อำพัน กิตติขจร) และนางจันทิมา กิตติขจร หลังจากได้รับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นแล้ว พล.ท. ถนอมได้เข้าเป็นนักเรียนนายร้อยเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ สำเร็จจากโรงเรียนนายร้อยที่โรงเรียนนายร้อยที่ ๑ กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๑ อโยธยาทหารบก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ ได้เข้าเป็นทหารบกที่กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๑ อโยธยาทหารบก เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗ และได้เข้ารับราชการที่ตำแหน่งกองการอยู่ในแผนกที่ ๒ กรมยุทธศึกษาทหารบกเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๘ จึงได้โอนเป็นกองการที่ ๑ รักษาการ โรงเรียนนายร้อยทหารบก.

พล.ท. ถนอม กิตติขจร วางตัวบริหารราชการเป็นข้าราชการ มี

เจ้าลูกปลัดบัญชาการทหาร อย่างแท้จริง ในปี พ.ศ. ๒๔๘๐ เมื่อเจ้าการตำแหน่งผู้บังคับการกรมทหารปืนใหญ่ที่ ๑๑ อยู่ยังกรมปืนใหญ่เพียงสิบเดือนเท่านั้น ก็ย้ายไปเป็นผู้บังคับการ กรมทหารปืนใหญ่ที่ ๑๑.

ชีวิตการราชการทหาร ของ พล.ท. ถนอม รุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับได้เลื่อนชั้นเป็นรองผู้บัญชาการ กองพลที่หนึ่ง ในปี พ.ศ. ๒๔๘๒ และแล้วพอถึงวันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๘๓ (ตรงกับวันคล้ายวันเกิด) ก็ได้รับพระบรมราชโอง ปรกเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการกองพลที่ ๑, ผู้บัญชาการกรมมณฑลทหารบกที่ ๑, ผู้บังคับการจังหวัดทหารบกกรุงเทพฯ รวมสามตำแหน่งด้วยกัน ขณะนั้น, กำลังศึกเป็นพันธมิตรมีอายุครบ ๓๕ ปีบริบูรณ์.

พ.ศ. ๒๔๘๔ ได้เลื่อนยศเป็นพลโท เป็นรองผู้บัญชาการภาคทหารบกที่หนึ่งอีกตำแหน่งหนึ่ง.

พ.ศ. ๒๔๘๗ มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้เป็นแม่ทัพกองทัพน้อยที่ ๑ และเป็นผู้อำนวยการภาคทหารบกที่ ๑ อีกตำแหน่งหนึ่ง.

พ.ศ. ๒๔๘๘ ได้เลื่อนยศเป็นพลโท

พล.ท. ถนอม ได้ดำรงตำแหน่งราชการเมือง เมื่อรับตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวง (อ่านต่อหน้า ๓๓)

ข้าพเจ้าได้รับการต้อนรับขับสู้เป็นอย่างดีจาก "อู๋เซ" นายกษัตริย์มณฑลประจำเจ้าเมือง หลังจากรับประทานอาหารมื้อเย็นแล้วข้าพเจ้าจึงกลืนมาพบอีกครึ่งหนึ่ง เพื่อจะผลิตเปลี่ยนเสื้อนอนสักปรกอมแบบนั้นเสียที... แรกทีเดียวก็ประสพความขัดข้อง เพราะปรากฏว่าห้องเสื้อนั้นขัดข้องจนที่นอนหมอนมุ้ง ของข้าพเจ้า ใดถูกเพื่อนอู๋เซหยิบเก็บไปเสียเรียบร้อยแล้ว สืบถามจากทหารยามก็ไม่ว่าว่าใครดีใจมากเอาไป เป็นอันว่าข้าพเจ้าก็อดอวดงกกลืนมาปลุก "อู๋เซ" ขอดูเอา ขอนอนเสียอีกคืนหนึ่ง....

ข้อข้าพเจ้ารีบแต่งตัวเข้าหา นายพันเอกหนึ่ง โดยขออาศัยมากับรถทหาร ก่อนอื่นข้าพเจ้ารีบมุ่งหน้าไปบ้านของนายเจ้ารองก่อน เพื่อจะถามหาหมอนยี่สิบและรายงานเรื่องจนกระทั่งเสียเวลาให้ทราบด้วย ที่บ้านของข้าพเจ้าได้พบกับหมอนยี่สิบหมอนยี่สิบ ก่อนแล้วข้าพเจ้าก็เข้าใจว่าเจ้าหมอนนั้นน่าจะโกรธได้ ก็ได้รับการชี้แจงว่าหมอนทางบ้านหมอนทหารหลายคน และปรากฏว่าหมอนยี่สิบของพวกเรากลับมาสู่บ้านแล้วได้หมอนใหม่แล้วคืนแล้ว นอกจากนั้นของข้าพเจ้าเท่านั้น... หลังจากปรึกษาหารือกันพอสมควรแล้ว ข้าพเจ้าก็ออกไปติดหมอนที่ในเมืองและเพื่อหาข้อเท็จจริงและเพื่อใช้แก้ตัว เนื่องจากที่นำติดตัวมาด้วย ๓-๓ ชุดได้ถูกนำมอดำแต่ไปเปลี่ยนแล้ว....

ข้าพเจ้า ครอัยตามบ้านคนรู้จักกันจนกระทั่ง... คนนั้นขอซื้อคนนั้นซื้อหรือหมอนให้หรือยี่สิบแต่การนี้ผู้รับที่เมืองมณฑลให้ทั้ง จมึนคัก...และขณะกำลังคุยกันอยู่อย่างออกรบ นายช่างของคนที่หนึ่งนั้น เป็นเวลาประมาณ ๒๐ นาทีผ่านไป ข้าพเจ้า พ้นหูของข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงประกาศทางไฟโครโฟนว่า "พี่น้องของพวกเราขออยู่ในความสงบ... ขณะนี้กองทัพของรัฐบาลได้เข้ามารักษาความสงบในที่แห่งแล้ว..." เสียงนี้ดังไปทั่วเมืองหมอนยี่สิบในช่วงเวลาอันเล็กน้อย โดยหมอนยี่สิบของรัฐบาล... ในหมอนนั้นเอง เสียงกึกก้องไกลหกลึกแพร่ไปทุกซอกทุกมุมของนครแล้ว เพราะความซนหมอนยี่สิบนั้นเป็นศัตรูคนดี ตามหมอนคน, สันเขกและกันภาพเมืองนั้นไปด้วย คนที่ซนกันวิพากษ์วิจารณ์ ลูกเล็กเด็กแดงพากันให้หัวไชโยอย่างมโหฬารก็เป็นอย่างนี้ไปทั่วเขาเขาได้มีชีวิตอยู่อย่างเต็มที่ไป มีข้อหาความหรือเกรงกลัวต่อภัยอันตรายใด ๆ อีกแล้ว บ้านเรือนที่มีคนดีและคนชั่วหลายหมอนคนแล้วด้วยสว่างไสวขึ้นมากทุกที่จากเวลานี้ ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งที่อยู่ในจำนวนของหมู่ใจ

เหล่านี้เพราะจะได้เห็นทางออกจากแดนนครของพวกที่เกียตริกันกระแสรุนแรงขึ้น... ขึ้นนั้นข้าพเจ้ากลับได้บ้านพักก็เอียง ๒๒ น. แล้ว ปรากฏว่าทุกคนยังไม่หลับนอนจนใกล้รุ่งเกิดถึงรุ่งเช้าลูกกลืนมาอีกครึ่งหนึ่งเสียใจ... พอข้าพเจ้านอนลงแล้วถึงรุ่งเช้าก็ตื่นขึ้นมาทันที "นี่หลานชายพวนี้ว่าคงพากันไปรบกวนที่เจ้าปกครองให้แล้วละยังกลืนแล้ว..." ไปวิ่งแล้วข้าพเจ้ามีข้อการจะกลับไปยังอีกเขต เพราะความระแวงถึงแรงกดดันมากว่า แต่ก็ยังสงสัยว่าลูกนั้นอยู่ข้างใดไปรับปากเอาไว้อย่างแนบ ๆ ว่า "ครบ"

ดังนั้นแล้ววันรุ่งขึ้นข้าพเจ้าพร้อมทั้งผู้คนที่เห็นทางออกจากเขตที่หนึ่งของเราเข้าสู่บ้านของอีกครึ่งหนึ่ง.

๑๐ นาทีผ่านไปวันรุ่งขึ้น ข้าพเจ้าพร้อมทั้งผู้คนที่เห็นทางออกจากเขตที่หนึ่งของเราเข้าสู่บ้านของอีกครึ่งหนึ่ง.

โดย... ต: ถึงเขตปลอดภัย

אמץ

○

**ดูข่าว...
วิจารณ์**

ต่อจากหน้า ๔

จากนายเหนือหัว คุณจงให้ประชาชนเข้าใจเสียใหม่จะได้เป็นพันธมิตรไปจนตาไปข้างหนึ่ง. ถึงคำหาเมื่อคุณ ก็คำด้วยความรักหรือกลัว.

บันทึก

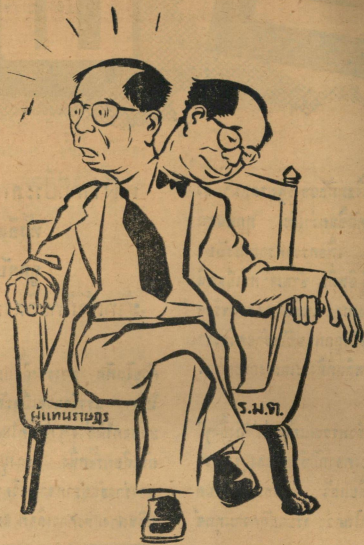
๑. ตอว์ทองแดงก็คือตัวทองแดง
๒. คณะคนนับบรรณาธิการครับ ขอขอบคุณอย่างยิ่งที่ดูข่าวที่ชมขบวน.
๓. เอ๊ะ! เปลี่ยนตรงไหนไปแล้วล่ะครับ?
๔. ประทานโทษนะครับ [ไม่]มีคำอธิบายไว้.
๕. คนเราชอบมีการเข้าใจผิดเข้าใจถูกกันบ้างเป็นธรรมดาผมไม่ขอหักครับ.

ไม่ชอบโทรทัศน์.
ถึงบรรณาธิการ นสพ. โสฬสชาติ

ผมเริ่มรำคาญถึงตอนจบแล้วนับตั้งแต่รายการถึงต้นต้นกัน หนังสือของคุณจะไม่มากเกินไปได้เสียแล้ว ผมขอตอบว่าเมื่อคุณหนังสือโสฬสชาติมาที่พระเพทน์มีความต่อเนื่องแน่นอนในทิศทาง ดิฉันและใจอยู่ในทางที่จะเป็นประโยชน์ของชาวไทย แต่ดิฉันไม่มีคำอธิบาย เชื้อสิ่งใดก็ควรจะเขียนด้วยอารมณ์ที่มีแต่ดิฉันเขียนก็กลัวว่า บางบทบางเรื่องอ่านแล้วรู้แต่ตัวคำ แต่ใจผู้เป็นอย่างไรจึงมีแต่คำ ๆ อีกบางเรื่องก็แสบ-ขม เหมือนคนสองตา ไม่มีอะไรพูด ผมขอจริง ๆ ว่าถ้าหนังสือคุณจะมีคนดูบ้าง และชมพวก็ควรอย่างนี้ หนังสือคุณค่าไม่มี.

อีกอย่างหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับวิทยุโทรทัศน์นั้นขอให้เลิกเสียดีกว่า มันไม่ใช่วิชาที่สอนผม มาบอก คุณเอาข้อเท็จจริงเมื่อเขียนไปเขียนคำกับผมแล้วคุณอ่านเพื่อที่ได้อ่านเพียง ๕ ถึง ๖ หน้าเท่านั้นคุณพูดเขียนอย่างกล่าวไว้แต่มีแต่ตัวคุณเขียนต่าง ๆ นานา แต่คุณเขียนอย่างนั้นมาตามของนักเขียนแล้ว มีวงเล็บมีเลขบวกเอาไว้ที่หน้ามันก็ได้อ่าน คุณก็คิดแต่ใจว่า เราทำไป เราพูดไม่ได้ แต่คุณดลอะไรและออกแล้วจะเห็นว่าที่พูดเขียนนั้นก็มีได้เสีย อ่านก็ยาก อ่านก็ยาก ประเด็นที่ดิฉันเห็นคือควรจะมีเงิน ขึ้นมาหลักหมื่นของคุณไปไปไปเพื่อเขียนพหุภาษาเรา เราไม่พอหรือจะเอาไปใช้ไม่ได้ หรือเอาไปใช้ไม่พอด้วยซ้ำไปก็ควรเขียน เพราะเราเงินมีทองมีแล้ว ตัวคุณก็พูดมันไม่ใช่นักเขียนก็ไปดูเขียนไปเพื่อให้อ่านสนุก ๆ เราทำไม่ได้ คุณเลิกเสีย (อ่านต่อหน้า ๓๔)

ตาไม่เอาเรื่อง

เมืองไทยเราอันที่จริงก็มี "ข่าวใหญ่" พาดหัวหนังสือ

พิมพ์อยู่ ทุกทวน ผมนักสนุกของผมนับมาจึงรวบรวมเอาข่าวใหญ่ที่เพื่อนหนังสือพิมพ์เขาพาดหัวกันไว้ดูเล่น ดังที่ผมรวบรวมได้เพียงเฉพาะวันศุกร์ที่ ๒๕ ตุลาคม มีดังต่อไปนี้

"อดีตเจ้าเชื้อเผยแผนร้ายเผ่า เปิดเลขคี่ทั้งหมดให้สิ้นเฉพาะจอมพลสฤษดิ์คนเดียว"

"ประกาศสั่งปิดปาก พล.จก.คุณ"

"พจน. ขอหลักฐานว่าเป็นอิสระตรงไหน" (จากประจักษ์ปโต)

"อาฆาตสฤษดิ์ ถึงของลี้ลับชีวิต"

"ประกาศแถลงข่ายเด็กถูกขังการศึกไม่ได้"

"ขอเปิดหน้ากาการตรวจข่าว" (จากโตโฮป)

"ตำรวจหาอาชญากรคดีหนีไปแล้ว บวชเป็นพระรับแหกพรรษา สักไม่กลับกอง พล.ต. ชุนพฤษย์ปฏิเสหไม่เคยออกความเห็นคดีอาชญา"

"คณะกรรมการองคมนตรีเคยเป็นผอง" (จากดิฉัน)

"ผู้ชำนาญให้ชุดศพ ๔ อดี. ร.ม.ค.พิสูจน์ ขึ้นขบวนถูกลากควมมาฆ่าทรมานนกรถยนต์บนถนน โทร. ขู่เปิดโปงอศวินทำหักลุ่มเพชฌฆาตโกหกกันเต็มที" (จากดิฉัน)

"นายกขึ้นไทย มีนโยบายอะไร"

"ร.ม.ค. คงว่าเบิกเงิน บิอานาเป็นราชกรณ"

"ร.ม.ค. สุกจุตสุใจเชื่อมภูมิพลในที่ประชุมแผนการ โคลัมโบ"

(จากจวโรป)

"พิบูลลาไปสหรัฐ"

"เอาสฤษดิ์ ไปอวดเบ่งหาเสียง"

"ประกาศเลิกไปบารัก ชินพูค จัม" (จากธรรมาธิศ)

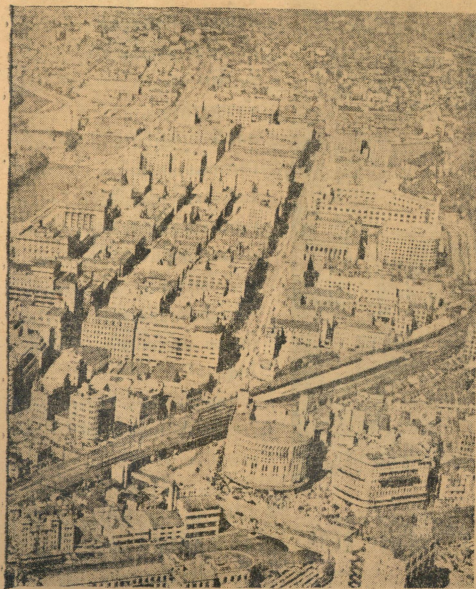
ผมรวบรวมเล่น ๆ ใจ ๖ ฉบับให้หนังสือพิมพ์ที่พิมพ์ข่าวหน้า เป็นภาษาไทย ส่วนฉบับข้อข้อข้อข้อและฉบับผมไม่ได้ค้นคว้าเอามากเล่น รวมทั้งหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน ซึ่งผมไม่สู้สนใจที่จะอ่าน ถึงแม้จะเขียนหนังสือเพียง ๖ ฉบับ ก็พอจะมองเห็นได้ว่า หนังสือไทยที่ถืออย่างแพร่หลายของเรามีข่าวประจักษ์ผิดปกติก่อให้เกิดข้อสงสัย ส่วนเป็นพหุภาษาในของประชาชนพลเมือง (ที่รู้หนังสือ) ยิ่งนัก. (อ่านต่อหน้า ๓๓)

การต่อสู้ระหว่างข้าศึกกับการเมือง กับข้าศึกของสื่อมวลชน...

ในภาคตะวันออก หนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงและขายได้มากที่สุดคือ อาซาฮี ของญี่ปุ่น. ซึ่งมีเครื่องมือเครื่องจักรและวิธิตำเนางานทันสมัยไม่แพ้ฝรั่ง อาซาฮีมีผู้สื่อข่าวของคนประจำอยู่ตามเมืองใหญ่ ๆ ทั่วโลก สำนักงานใหญ่ของอาซาฮี อยู่ในโตเกียว และยังมีสำนักงานอยู่ ตามภาคต่าง ๆ ของเกาะญี่ปุ่นอีกสามแห่ง. เมื่อข้าพเจ้ามีโอกาสไปญี่ปุ่นเมื่อห้าปีมาแล้ว ทางสมาคมนักประพันธ์ญี่ปุ่นได้ช่วยเป็นธุระจัดแจงให้ฉันไปเยี่ยมสำนักงานของอาซาฮีในโตเกียวด้วย เจ้าหน้าที่ของอาซาฮีเขาได้พาไปดูทุก ๆ แผนก ตลอดจนแผนกรวมข่าวและประวัติบุคคลทั้งคนแบกประเภทเอาไว้เป็นพวก ๆ ในช่อง "เมืองไทย" เหนือมีประวัติการการเมืองไทยอยู่พร้อมเพรียง และรูปถ่ายข้าพเจ้าที่เขาส่งมาให้ด้วยพิมพ์ไปเมื่อวานนี้ เขาก็เอามารวมไว้แล้วในช่องนั้น. ในระหว่างนั้น อาซาฮี กำลังลงเรื่องอ่านเล่นเป็นเรื่องยาว ดิฉันคัดลอกทุกวัน

▲ โตเกียว เมืองแห่งหนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงของญี่ปุ่น.

ด้วย ผู้แต่งชื่อนายทาการามิซึน ได้พบปะขอบพอกันกับข้าพเจ้าในงานเลี้ยงที่สมาคมนักประพันธ์ เขาเล่าว่าได้เขียนเรื่องยาวประจำจากอาซาฮีส่งพอใช้และได้เล่าให้ฟังว่านอกจากหนังสือรายวันฉบับเช้าและเย็นแล้ว อาซาฮียังได้ออกหนังสือพิมพ์รายคาบอีกมาก ทั้งรายสัปดาห์ และรายเดือน. พวกเราบางคน ก็มีอาซาฮีสำหรับนักเขียน. อาซาฮีสำหรับนักกีฬา อาซาฮีฉบับประจำครอบครัว. ฉบับผู้หญิง ฉบับเรื่องวิทยาศาสตร์ล้วน ๆ และฉบับสำหรับนักถ่ายภาพ เรื่องการถ่ายรูปของญี่ปุ่นนี้มีชื่อมาก เขาเล่นก็ถนัดกันจริง ๆ จัง ๆ ทุกจังหวัด. หนังสือประมวลภาพถ่ายเยี่ยม ๆ ของอาซาฮีฉบับรวมเล่มประจำปี ออกล่ำที่ส่งไปวางขายถึงในลอนดอน.

หนังสือพิมพ์ขนาด "ยักษ์ใหญ่" ด้วยกัน ที่มีองค์ภาพพิมพ์คงกว้างขวางขึ้นก็เกี่ยวกับ "อาซาฮี" มีอีกสองรายคือ โยมิอิริ กับ ไมนิชิ. ทั้งสองฉบับนี้ ค่าก็มีผู้สื่อข่าวของตนประจำอยู่ที่ วอชิงตัน ลอนดอน ปารีส เบอร์ลิน ปารีสกัน. พูดถึงความแพร่หลายในหมู่คนญี่ปุ่น และถึงที่ครัวแล้วก็ไม่แพ้อาซาฮีเท่าใดนัก. ใคร ๆ ที่ไปญี่ปุ่นจะต้องแปลกใจ ที่หนังสือพิมพ์ของเขาพิมพ์ขายได้มากเหลือเกิน. ทั้งรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน. ข้าพเจ้าเคยถามคนหนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นผู้หนึ่งว่า อะไรเป็นเคล็ดลับที่ทำให้หนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่นขายดี ถึงอย่างนั้น

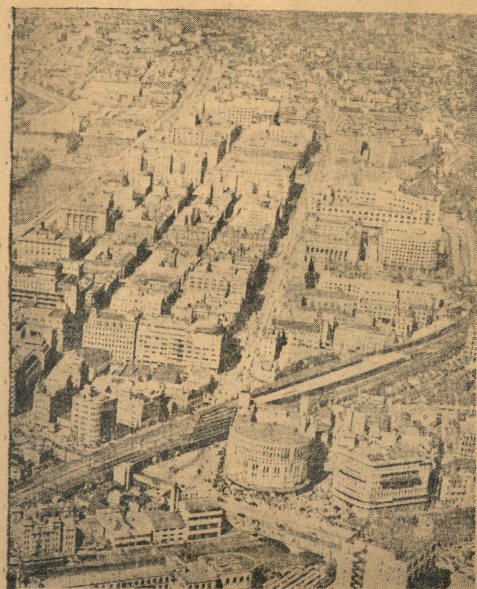
เขาคอบว่า "คนของเราจน กินอยู่ของอดออม การบันเทิงอื่น ๆ ของนักชู้ ไม่ไหว ก็เลยต้องหันมาหาความบันเทิงของชีวิต ด้วยการเล่นหนังสือพิมพ์แต่อย่างเดียว" แต่อีกหนึ่งคนเป็นเพียงเหตุผลประการส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง. เท่าที่สังเกตดู ข้าพเจ้าได้เคยในการขยายอาซาฮีรวมทั้งสื่อพิมพ์ของญี่ปุ่นให้ครอบคลุมไปได้ทั่วประเทศทุกภาค ทยอยกันนั้นได้ด้วยความสะดวก ในด้านการคมนาคม และประสิทธิภาพของฝ่ายกิจการธุรกิจ. ซึ่งได้แก่ทั้งงานที่มีแผนการ กลางทุน และคอยสอยกล้องทำช่องทางใหม่ ๆ ในการขยายจำนวนพิมพ์ของทวี โดยสำนักอยู่เสมอว่าเป็นที่ที่ โดยทรงของฝ่ายกิจการที่ระบองผลักดันหนังสือไปให้ถึงมือคนอ่าน แม้ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ไม่ใช้เงินอะไรให้ผู้อ่านมาหาคำก็ค่อนข้างดีที่คน หรือมีละยิบคน จะมาซื้อหนังสือกว่าจำนวนขายจะล้นขึ้นไปได้ล้น.

การไปเที่ยวโลกเดียว ในแง่ของคนที่หนังสือพิมพ์ ถ้าจะให้สรุปก็คงไปสมาคมผู้สื่อข่าวต่างประเทศ" ระบองเกิดความรู้สึกว่า โลกเดียว เป็นชุมทางแห่งใหญ่ที่ลูกในอาซาฮีของเอเชียชาวจากทั่วโลก. และถึงสมาคมแห่งนั้นท่านจะพบผู้แทนของคนของคนโทมัส นิชยอร์ค โทมัส ผู้แทนของหนังสือพิมพ์จากฝรั่งเศส เบอธมัน เยลเยม วีน เอาทิลส์เวิร์ท ออสเตอร์เลิฟ ลิวคเซอร์แลนด์ และ แลร์ราร์ทส์ก็เพื่อนถือไป "ออกแขก" กับเจ้าถิ่นด้วย ผู้สื่อข่าวหลายคนอาจจะ (อ่านต่อหน้า ๓๕)

การต่อสู้ระหว่างชนกกับการเมือง กับชนกกับชนกสื่อมวลชน...

ในภาคตะวันออก หนังสือพิมพ์ที่มีชื่อเสียงและขายได้มากที่สุดก็คือ อาซาฮี ของญี่ปุ่น ซึ่งมีเครื่องมือเครื่องจักรและวิธีดำเนินงานทันสมัยไม่แพ้ฝรั่ง อาซาฮีมีผู้อ่านชาวคนประจำอยู่ตามเมืองใหญ่ ๆ ทั่วโลก สำนักงานใหญ่ของอาซาฮี อยู่ในโตเกียว และยังมีสำนักงานอยู่ตามภาคต่าง ๆ ของเกาะญี่ปุ่นอีกสามแห่ง เมื่อข้าพเจ้ามีโอกาสไปญี่ปุ่นเมื่อห้าปีมาแล้ว ทางสมาคมนักประพันธ์ญี่ปุ่นได้ช่วยเป็นธุระจัดแจงให้ฉันไปเยี่ยมสำนักงานของอาซาฮีในโตเกียวด้วย เจ้าหน้าที่ของอาซาฮีเขาได้พาไปดูทุก ๆ แผนก ตลอดจนแผนกบรรณาธิการและประวัติบุคคลที่จัดแบกประเภทเอาไว้เป็นพวก ๆ ในช่อง "เมืองไทย" เห็นมีประวัตินักการเมืองไทยอยู่พร้อมเพรียง และรูปถ่ายข้าพเจ้าที่เขาเพิ่งจะลงพิมพ์ไปเมื่อวานนี้ เขาก็ถามรวมนำแล้วไปซ่อนนั้น ในระหว่างนั้น อาซาฮี กำลังเล็งเรื่องอ่านเล่นเป็นเรื่องยาว คัดลอกกันทุกวัน

▲ โตเกียว เมืองแห่งหนังสือพิมพ์มีชื่อของญี่ปุ่น.

ด้วย ผู้แต่งเรื่องนาบทากามิซุน ได้พบปะชอบพอกันกับข้าพเจ้า ในงานเลี้ยงที่สมาคมนักประพันธ์ เขาเล่าว่าได้ทำเขียนเรื่องยาวประจำจากอาซาฮีส่งพอขี้และได้เล่าให้ฟังว่านอกจากหนังสือรายวันฉบับเช้าและเย็นแล้ว อาซาฮียังได้ออกหนังสือพิมพ์รายคาบอีกมาก ทั้งรายสัปดาห์และรายเดือน พวกเราบางคนก็มีอาซาฮีสำหรับนักเรียน อาซาฮีสำหรับนักกีฬา อาซาฮีฉบับประจำครอบครัว ฉบับผู้หญิง ฉบับเรื่องวิทยาศาสตร์ ฯลฯ และฉบับสำหรับนักถ่ายรูป เรื่องการถ่ายรูปของญี่ปุ่นนั้นชื่อกลางเขาเด่นก้องกันจริง ๆ จัง ๆ ทุกจังหวัด หนังสือประมวลภาพถ่ายเขียน ๆ ของอาซาฮีฉบับรวมเล่มประจำปี ออกส่งไปวางขายถึงในตอนตอน.

หนังสือพิมพ์ขนาด "ยักษ์ใหญ่" ภัยกัน ที่มีองคาพยพมั่นคงกว่าชาวอเมริกันภัยกัน "อาซาฮี" มีถือสองรายคือ โยมิอิริ กะโยมิอิ. ทั้งสองฉบับนี้ คำก็มิใช่เจ้าของคนประจำอยู่ วอชิงตัน ลอนดอน ปารีส เบอรลินเหมือนกัน พูดถึงความแพร่หลายในญี่ปุ่น และคำก็ควรแล้วก็ไม่แพ้อาซาฮีเท่าไรนัก ใคร ๆ ที่ไปญี่ปุ่นจะต้องมองไป ที่หนังสือพิมพ์ของเขาพิมพ์หาได้มากเหลือเกิน ทั้งรายวัน รายสัปดาห์ และรายเดือน. ข้าพเจ้าเคยถามคนหนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นผู้หนึ่งว่า อะไรเป็นเหตุผลักดันทำให้หนังสือพิมพ์ในญี่ปุ่นขายดี ถึงอย่างนั้น.

เขาตอบว่า "คนของเราจน กินอยู่ของออกม การบันเทิงอื่น ๆ พวกมันไม่ไหว ก็เลยต้องหันมาหาความบันเทิงของชีวิต ด้วยความจนหนังสือพิมพ์แต่อย่างเดียว" แต่ฉันก็เห็นเพียงเหตุผลประการส่วนหนึ่งเท่านั้นเอง. เท่าที่สังเกต ข้าพเจ้าได้เคยในการขายอาซาฮีของหนังสือพิมพ์ของญี่ปุ่น ให้ครอบครัวคนไปก็ควรประเภททุกค่ายด หนึ่งนั้นได้แก่ความสะดวก ในด้านการคมนาคม และประสิทธิภาพของฝ่ายจัดการธุรกิจ. ซึ่งได้แก่ทั้งงานพิมพ์และการกล้างทุน และคอยสอคล้องทำช่องทางใหม่ ๆ ในการขายจำนวนพิมพ์ของตัว โดยสำนักอยู่เสมอว่าเป็นหน้าที่โดยตรงของฝ่ายจัดการที่จะต้องผลักดันหนังสือไปให้ถึงมือคนอ่าน แม้ในหมู่บ้านเล็ก ๆ ไม่ใช้เงินหรือให้ผู้อ่านมาพักตัวก่อนจะหักคน หรือยัดเยียดคน ซึ่งเรื่องก่อนกล่าวจำนวนขายจะถึขึ้นไปได้ถึง.

การไปเที่ยวโตเกียว ในของคนที่หนังสือพิมพ์ ถ้าจะให้สนุกก็ต้องไปที่ "สมาคมผู้สื่อข่าวต่างประเทศ" จะเกิดความรู้สึกได้ว่า โตเกียว เป็นชุมทางแห่งใหญ่ที่สุดในเอเชียของนักข่าวจากทั่วโลก. และที่สมาคมแห่งนี้ท่านจะพบผู้แทนของลอนดอนไทมส์ นิวยอร์ไทมส์ ผู้แทนของหนังสือพิมพ์จากฝรั่งเศส เยอรมัน เนเธอร์แลนด์ อิตาลี สวิตเซอร์แลนด์ และแม้กระทั่งคนที่เพิ่งได้ไป "ออกนอก" กะจากนั้นด้วย ผู้สื่อข่าวหลายคนอาจาร (อ่านต่อหน้าถัด)

แต่ในจังหวะที่เปรมล้ม
ไถ่เป็นสังกระสุนเหล็ก ไปที่ร่างนาย
ปลอตนั่นเอง เขาก็ได้ล้มคว่ำลงนอน
กับพื้นด้วย. การเอนตัวไปข้างหน้า
อย่างฉับไว จึงทำให้กระสุนเหล็ก
ของมือปืนองค์กรกัม ของจอมนักรบ
พลาดเป้าหมายไปหลายนิ้ว. เปรม
รู้สึกแปลกที่คันแขน. กระสุนได้
เฉียดหัวเข่าเขาไป

ลูกที่สามพราน แม้จะไม่
มีความชำนาญในการงัดคน เขาก็รู้
แต่ก็มีธรรมชาติของจิตใจ ที่จะบ้อง
กันตัวดีเท่ากันกับเลงทุกคน ที่อาวุธ
โสเหนือกว่าเขา. พอไปถึงพื้นเขา
ก็รีบถลึงตัวหลบเข้าไปหลังโต๊ะ ทัน
ที ซึ่งทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเห็นเป้าหมาย
ทันที. มือปืนนายปลอตนั่นกระสุน
ตามคิดไปแค่พลาดเป้าทุกลูกเพราะ
เปรมได้เลื่อนไปกับพื้นเหมือนปลา
ไหล. พอเขาค้นพบได้แล้ว หมุน
ลูกทุ่งขึ้นรอบ อาศัยโต๊ะบังตัว
มองลอคได้โต๊ะออกไป เห็นศัตรู
เพียงครึ่งตัวที่นอนล่าง เขามองซ้ำ
รีบระเบิดกระสุนเข้าไป คงได้เข้
ชดขององค์กันนายปลอตก. เพียง
สองนัด บุรุษผู้มาชีพทางมือปืนก็
บ๊องตัวลงเอนมอกลมท้องทันที และ
ในจังหวะที่มือซึ่งถนัดบ่นอยู่ได้ตกลง
นี้เอง. เปรม ม้อมทอง ถีบลูกขึ้น
แล้วฟันกระสุนเข้าไป ที่บริเวณหน้า
อกเขาอีกนัดหนึ่ง และนัดเดียว
ก็มีอาการพวพที่จะทำให้บุรุษใจโหด
ร้องโวย แต่ก็ล้มคว่ำลงกับพื้นคัง
ใหญ่.

ลูกที่สามพราน มองลูกที่รู้ทั้ง
สองคนนิ่งไม่ไหวคัง แล้วกระยา
กมหายใจอย่างโง่งง. เขาไม่เค
เป็นมือปืน แต่โชคได้ยื่นฝ่าเข่าจึง
ทำให้มีโอกาสนิ่งได้อย่างมีค่า ซึ่ง
เขาเคยไม่เชื่อว่า จะเกิดขึ้นได้.
แม้กระทั่งประจักษ์ถึงนั้น เป็นระ
ดลกรวี ชัดใจเปรียบจึงอยู่ที่ผู้ใด

วาระสุดท้ายของหญิงใจพรา
มาถึแม่แล้วในอุ้งมือ
ของราชอาสน์ที่คืนแรอ

ภาพประกอบโดยนิตย 'พนม'

[illegible]

เปิดเผยพฤติกรรมคนฆ่าทรน

รากความงมงายของอิศวินแหวนเพชรสมันคู ใจจอมทมิฬ
บุกรุกเข้าถึงกระหน่ำเอาขนพทอ บรรจงศักดิ์ ชีฟเป็นสุข
ด้วยความอาฆาตคนเป็นส่วนตัว

เริ่มสุข โดยโจ่งแจ้เจ้เจเน นันท์ก
รายนะเอ็นกัน ขอเสนอคอนผู้ร้ายค
ต่อไปนี้

นันท์กัย

คืออิศวินแหวนเพชรผยอง

พ.ค.อ. อรรถพ พุกประยูร ข่า
พ.ค.อ. บรรจงศักดิ์ ชีฟเป็นสุข.
ฆ่าเนชที่ ๑๘ คาบองแก้ว อำเภอ
เมืองฮ้างทอง.
วันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๐๐.
กรมเรือน ทานอธิบดีกรมตำรวจ
ที่เคารพ.

ด้วยกระผมได้ทราบ ว่า ท่านอ
ถึงดำเนินการสอบสวน เพื่อคลี่คลาย
คดีอุกฉกรรจ์ต่างๆ ทั้งการตำรวจ
ไทย กรมราชทัณฑ์และ ศิริยานนท์
อธิบดีตำรวจคนเก่าได้กระทำและใช้
อิทธิพลบิดเบือนความจริงไว้ เพื่อให้
ประชาชนหายสงสัยไว้ และให้หลักฐาน
อันแท้จริง มาภาคินศพ้องรองลง
โทษผู้กระทำผิดตามกฎหมายต่อไป.

กระผมมีความศรัทธาเลื่อมใสใน
เทคนิกของท่านอธิบดีเป็นอย่างยิ่ง จึง
ขอเสนอบันทึกข้อเท็จจริง และพยาน
หลักฐานอันสำคัญ ในคดีที่ พ.ค.อ.
บรรจงศักดิ์ ชีฟเป็นสุข ถูกพ.ค.อ.
อรรถพ พุกประยูรก่อฆาตกรรมถูกเข้า
ยิงคาบ ฆาตกรเขียนท่านในกรณีเพื่อ
ให้พ้นข้อกล่าวหา และพ้นความประ
สงค์ของมหาชน และเพราะพยานปาก
พ.ค.อ.เห็นเหตุการณ์ในขณะ ที่เกิดเหตุ
ใกล้ชิด เป็นประจักษ์พยานสำคัญ คือ
พลตำรวจตรีสุวรรณ เกษวิณี (เดิม
นามสกุล วลีเถื่อน) ขณะกำลังประ

ทำอยู่สถานที่ตำรวจจังหวัดฮ้างทอง
และกำลังถูกผู้ยิงขณะอยู่ข้างหลัง.
จึงขอทราบเรียนมาให้ท่านเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นายอำนาจ ชือสตัย
ปลัดอำเภอเมืองฮ้างทอง.

บันทึกคำให้การ

ของพลตำรวจตรีสุวรรณ เกษวิณี
(เดิมนามสกุลวาลีเถื่อน)

เขียนที่วันเลขที่ ๒๕ คาบองแก้ว
อำเภอเมือง จ. ฮ้างทอง
วันที่ ๑๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

วันเฝ้า ๑๗ น. ก่อนหน้านาย
อำนาจ ชือสตัย ปลัดอำเภอเมือง
ฮ้างทอง, นายแสง สุรทิน และ
ส.ท.ท. หวน ญาณโกมุท.

ข้าพเจ้า พลตำรวจตรีสุวรรณ เกษ
วิณี ขณะนั้นรับราชการประจำอยู่สถานี
ตำรวจภูธร กองจังหวัดฮ้างทอง ขอให้
ถ้อยคำชี้แจงก่อนหน้านายอำนาจ ชือสตัย
ทั้งข้อต่อไปนี้.

๑. เมื่อประมาณ ๒ ปีมาแล้ว ข้าพ
เจ้าเคยได้เล่าถึงเหตุการณ์ที่ พ.ค.อ.
บรรจงศักดิ์ ชีฟเป็นสุข ได้ถูก พ.ค.อ.
อรรถพ พุกประยูร (ขณะนั้นยศเป็น
เพียง ร.ท.อ.) ถูกลูกพวกไอ้ฮ้างอู้น
ยิง พ.ค.อ. บรรจงศักดิ์ ชีฟเป็นสุข
ตาย เมื่อปี ๒๕๔๒ ครั้งหนึ่ง เพราะ
ข้าพเจ้ากับนายอำนาจ ชือสตัย, นาย
แสง สุรทิน และ ส.ท.ท. หวน ญาณ
โกมุท เป็นคนย่านเกียวกวนและนับถือ
กัน และไว้ใจกัน ข้าพเจ้าจึงได้เล่า
ความจริงให้ฟัง โดยที่ข้าพเจ้าทราบ
เรื่องนี้. (อ่านต่อหน้า ๓๔)

ใบเตยใบยา

โทษสงเดเขียนเกมสัถักแล้ว.

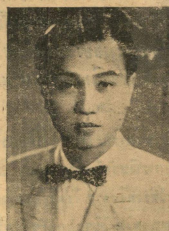
ผมว่า เมืองไทยเรานี้ ผมต้องขอยกให้ว่าเป็นประเทศหนึ่งที่ยิ่ง
ใหญ่ในวงการกีฬาเสียจริง ๆ ถึงแม้คณะกรรมการโอลิมปิกและบางคนในคณะ
กรรมการโอลิมปิกได้เห็น "มนต์วิเศษสมาคมเอเชียนเกมส์" แล้วไม่อาจมี
การแข่งขันโอลิมปิกคือเอเชียนเกมส์ที่ไหน? เมื่อใด? บรรดาท่านกรรมการ
โอลิมปิกและท่านผู้เห็น "มนต์วิเศษสมาคมเอเชียนเกมส์" พยายามหาทางส่ง
นักกีฬาไปแข่งขันยกยอเขาด้วยเสมอและปรากฏว่า ของเราไปแข่งอะไร ๆ
ถ้อยเขาที่ไหน? เมืองไทยเป็นแพ้วพวก
กลั้มมาเสมอทุกครั้งที่.

ผมไม่ขอติ หรือทบทวนนักกีฬาไทย

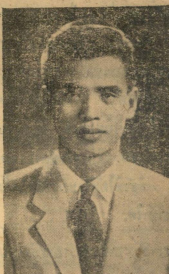
ของเราที่ไปแข่งขันแพ้เขาเพราะนักกี
หาของเราไม่มีฝีมือถึงขั้นที่จะเข้าไปแข่ง
ขันโอลิมปิกหรือเอเชียนเกมส์ แต่เขา
ต้องไปแข่งจับและแพ้กลั้มนั้น เป็น
เพราะท่านกรรม: ารโอลิมปิกและ "มนต์
วิเศษสมาคมเอเชียนเกมส์" จัดส่งเราไป

แข่งขันทั้งนี้ก็ถือว่าท่าน กรรมการโอลิม
ปิก และมนต์วิเศษสมาคมเอเชียนเกมส์
ของเมืองไทยจะเข้าไปเมืองนอกโดยไม่
ต้องออกทุนรอนส่วนตัวนั่นเอง ผลแพ้
ของเราจึงไม่มีความสำคัญ ของผู้อาศัย
นักกีฬาไปเมืองนอกก็ฟรี...

ครั้งหลังสุด ท่านกรรมการโอ
ลิมีปิกบางคนผู้ทรงตำแหน่ง ประ
ธานและเลขาธิการท่านอาตมาพล.
พิบูลสงคราม ถึงกับเข้านายกรัชมันตรี
เมืองไทยให้ลดกลาจากเดิมคือเข้าเพื่อ
เกลี้ยเกลี้ยไปเมืองนอก ให้พนักกี
ฬาและท่านกรรมการเข้าพนักกี๕คน
ไปแข่งขันโอลิมปิกครั้งที่ ๑๖ ในกรุง
เมลเบิร์น ออสเตรเลีย และแล้วก็
ความพ่ายแพ้อย่างย่อยยับ ทุพพะเภท
กลั้มเมืองไทยอย่างถึงยิบเขียบ โดยไม่
ออกแสดงการฝึกหัดพิชิตฝีมือ และ
ประชาชนทราบข่าว แพ้อะไรเขามาบ้าง
ซึ่งผิดก็เมื่อตอนกระโดดทางไปแข่งขัน
เพราะกระทำกันอย่างควักใจโกรธ มีโ
ฬารเข้าเครื่องขยันทนเป็นถ้าๆ ไปแข่ง
ขันกันที่เดียว. (อ่านต่อหน้า ๓๐)

สุพท สุทวิพันธุ์
มีเอกเบรมินท์ประเภท,

กรม สุทวิพันธุ์
มีเอกเบรมินท์ประเภท,

เจริญ วรรณสิน

มีเอกเบรมินท์ประเภท,

โตย บรรดา สิงห์ขบ

เพื่อกำหนดการประชุมสภากาวันขึ้นเป็นร่าง
 พระราชบัญญัติ ที่นับว่าสำคัญและ
 รับผิดชอบหรือรัฐบาลอย่างหนึ่ง ก็คือ
 พระราชบัญญัติ เกี่ยวกับการขยาย
 เวลาเสวยว่าง พระราชบัญญัติงบประมาณ
 ประจำปี ตามที่กฎหมายให้กา
 หนดไว้ แต่โดยที่รัฐบาลเห็นเป็น
 การสมควรที่จะให้รัฐบาลชุดใหม่ได้
 เข้ามาพิจารณางบประมาณเองตาม
 ความเหมาะสม จึงเสนอขอให้
 เวลาแห่งการก่อบริการงบประมาณ ปี พ.ศ.
 ๒๔๗๑ ออกไปจนถึง วันที่ ๓ พฤษภาคม
 ค.ศ. ๒๔๗๑

ดร. เสวติภักดิ์แจ้งว่ากรมทางประ
มาณประจำวันนี้ ตามกฎหมายจะต้อง
ให้เสร็จก่อนสิ้นพฤศจิกายน ซึ่งรัฐบาล
นี้ยังไม่ให้ทัน โดยเฉพาะการทางประ
มาณนี้ คณะรัฐมนตรีขาดดุลการไป
เข้ามาทางเฉพาะสองด้าน คือเงินอุด
ทางรัฐบาล จึงได้เสนอให้เลื่อนเวลาการ
ทางประมาณประจำนี้ออกไปอีก ส่วน
งบประมาณที่จะใช้ ในการบริหารของร
บาลปัจจุบันนี้ ก็ใช้จ่ายไปจนถึงที่ประ
มาณเฉพาะที่นี้ประโยชน์เท่านั้น ว่า
แล้วกร. เสวติภักดิ์ กล่าวถึงผู้ถือหุ้น
เพื่อเตรียมลดงบเงินในสภา.

พอผลออกมาจากคร. เสร็จมา ก็พอ
ก็พลักรักจากอุทัย ตัวเรา “แฟนเก่า”

การพิจารณางบประมาณควรนึกถึงฐานะการคลังและเศรษฐกิจ เพราะชาติจะดำรงอยู่ได้ก็ต่อจากยี่หลักรหัสสองเป็นสำคัญ

התהליכים וההתפתחויות

หลังจากการพลัด เพียชงข้างวังเร่เข้าไป
 ทง แท่งก้อนขี้พระกาเหมาขาวชะว่งไว้
 ขี้ฉะน้ำทอระโหลดไปเป็นกาบ “ซิม
 ตาง” นั้น ท้าวทรงของเรวกิ่งจึงโยก
 โกวโขงคอง คอยโยหน้าหมอนเบมแจมโศ
 พรหมถึกถักอย่างขยอชิวว่า “โมม
 ข้างจากหม” ว่าเลวก็ซิมขึ้นโกลัประ
 ชุมไป เพียชงข้างวกโกลัแก้นพิวระ
 คามพลัดไปเท่านั้น ะมาคุยบพิล
 สีสพพวงงโกลั เมื่อควรวาเลวได้สม
 ภาณณในโรงการสขบงนพรวก “สี”
 ในภาสสคระขยอชิวคองกลเลาเอน
 ไปก็เกว เพราะพิวเฒพิททาวระจำ
 การในทาแห่งผู้บัญชาการกองพล
 ไปก็ได้มีภาณณว่าระ ณ์พิสพ กณณ

คนเจ้า โสณเถรผู้พี่ต้องเดือดร้อนไป
ด้วย คือว่าพลก. ประสาท ารุเสถียร
รู้หมดทั่วว่าก.ระทรวงมหากาไทยเป็น
ผู้บังคับบัญชา พลท้าว กฤษณ์อาศัย
และได้แต่งตั้ง ยะธาพิเชษฐ์ประณ
แล้วว่า การเลือกตั้งครั้งนี้ให้เป็นไป
อย่างบริสุทธิ์ ฉะนั้นการต่อสู้กับนัก
บัญชาจะมาแต่งตั้งว่าเป็นนายพัน
คนนั้นคนอย่างเยี่ยงในฐานที่เป็น
ทหารอยู่หน้ามือ ถัดการสนับสนุน
และส่งเสริมด้วย อันนี้คือเรื่องจริง
เพราะเรื่องอย่างนี้ ได้ถือการกระทำ
โทษผิดไปให้เพิ่มขึ้น ท้าวบุญคง
ก็โกรธ บัณฑิตไว้เป็นอุปแทนเข้ามาถ้
ระบิสังกะท้าว กฤษณ์คน

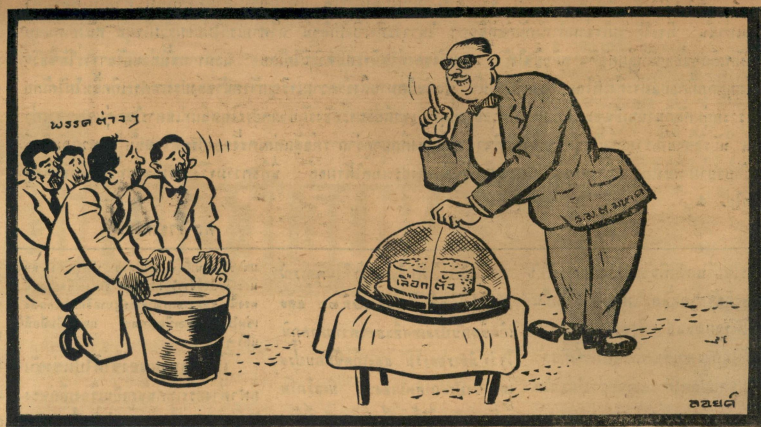
อภิลพด้วยเจ้ามา ไม่เมื่อไรก็เลย
 เสียทั้งนี้ เพราะเป็นโรคเหตุอันมี
 ภัย หลก. ประภาสในโรงพญานักบุญ
 ข้างข้างสอยสวน การให้สัมภาษณ์
 นั้นเพราะเกรงจะถูกทว่า นายทหาร
 ประจําการไปให้สัมภาษณ์ เรื่องการ
 เมือง คนทั้งนี้เป็นเรื่องที่น่าเห็นใจ พล
 จักราก่อนนี้ ที่ต้องขอคืนในกาที่ระ
 พอบเปลี่ยนข้างอย่างเคย เพราะ
 ทหารนั้น ก็คงอยู่ในระเบียบวินัยโดย
 เคร่งครัด และโดยที่พลจัตวาถูก
 เป็นทหารเมือง เมื่อถูกพลเสียพิพด
 เสร็จถึงเรื่องอะไรเข้า จึงออกไปทรง ๆ
 แยกทหาร ซึ่งไม่มีข (ส่วนต่อหน้า๙)

ไกลแสนไกล ยิ่งมองหาไป มีแต่ความว้าเหว.

四三

พรรคของคนว่า มีส่วนช่วยให้คน
สมัครใจรักกัน หรือรักกัน
หรืออีกพรรคหนึ่งว่า ในระหว่างที่
พรรคหนึ่ง ๑ บริหารประเทศ ไม่ให้ช่วย
พลเรือนอีกว่า ปลดปล่อยคนอีกว่า
ไม่ให้ไว้สิทธิในทางสังคมกันเลย
เขาหาเสียงเพื่อเอาโฉนดที่ดินเป็น
ของจำเป็น เหมือนกันกับการเมือง
ของเรานี้ ต้องหาเสียง กับพี่น้องมุสลิม
โดยความแค้นว่า ถ้าหากเลือกกัน
เองแล้ว เราทางให้พี่น้องมุสลิมไ
ยสิทธิในการเลือกตั้งอย่างกว้าง
ขวางออกไปอีก เรื่องนี้เคยมีตัวเข้ามา
แล้ว ในรัฐบาลชุดพยุคนสงครามที่กระ
ทำการย้ายพี่น้องมุสลิมมาตั้งถ้อยถาย
อันเป็นเรื่องใหญ่โตในเวลาที่ต่อมา เพราะ
ฉะนั้น เมื่อนายควง ภัยวงศ์ได้เป็นนา
ยอรัฐมนตรีสืบแทนจอมพลแปลก พยุ
งสงคราม รัฐบาลในสมัยต่อมาจึงคง
สทาทางระบอบความมั่นคงนั้น ขอพี่
น้องมุสลิม โดยขอให้สิทธิในการบ
ริหารและระบอบพิธีกรรมในทางศาสนา
ได้อย่างเต็มที่ พี่น้องมุสลิมจะไม่มีความ
ขัดข้องในความมั่นคง ทั้งรัฐบาล
จอมพลแปลกก็กระทำโดยเบ กะ
จ้านไว้ว่า จอมพลแปลกมีความ
ปรารถนาที่จะให้ประเทศไทยเป็นมา
ฮาม เพราะฉะนั้น จอมพลแปลกจึง
สร้างคำขวัญขึ้นหนึ่งเพื่อกระตุ้นให้ประ
ชาชนเลิกความไม่พอใจที่จะให้เป็นมา
ฮามาจริงนั่นคือ "มาฮามาไทยไป
สู่มาฮามา" เมื่อคำขวัญนั้นแพร่
หลายไปทั่ว ชาวชากรในสมัยนั้น
ข้าชาติพันธุ์จึงหวังหมดของพี่น้อง
มุสลิมออกจากศีรษะ แล้วเหยยอช
ให้เพียงคบปีให้ สวรรค์ สมัยใหม่ ของ
จอมพล เมื่อรัฐบาลต้องการให้ประ
ชาชนผู้รักกัน รัฐบาลจึงจับให้ทำ
สวนครัวและเลี้ยงสัตว์ เพราะว่า พี่
น้องมุสลิมในวิถีโลกสุกร แต่ชาว
ชาวมุสลิมเชื้อสายมุสลิมให้มีการเลี้ยง

เอา! ตั้งซะ ทั้งปากทั้งมือ!

การเมือง

สมัครร่วมเลือกมากเป็นประวัติศาสตร์

(จากขบวนมิชชั่น ๒๖ ค.ค. ๒๕๐๐)

อีกไม่กี่วันข้างหน้า การเลือกตั้งสำคัญที่สุดของประ

ชาชนชาวไทย นั่นคือที่มาถึงวันเลือกตั้งผู้แทนราษฎรซึ่งประ

ชาชนจะได้มีโอกาส พิจารณาเลือกผู้หนึ่งผู้ใดเข้าไปทำหน้าที่

รักษามลภาวะของชาติจริงอยู่ถึงแม้ว่าความเปลี่ยนแปลงนี้ จะไม่มีความเหมือนครั้งก่อนก็ตาม แต่ความสำคัญ
พาลึกถึงย้อนลงไปไม่ ครบถ้วนข้ามคราวที่มีน้อยยี่มีความหมายมาดขึ้นอีก เพราะเป็นโอกาสที่ประชาชนจะได้
ใช้สิทธิของตนเพื่อที่จะแปรเปลี่ยนนโยบายการบริหารประเทศ ให้เป็นไปตามเจตจำนงของประชาชนไทยแท้ โดย
การคัดเลือกเอาแต่พรรคผู้สมัคร ที่มีนโยบายสอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ตลอดจนแก้ไขสิ่งที่
นโยบายบริหารของรัฐบาลปัจจุบันขาดการพิจารณาของประชาชน ตลอดจนแก้ไขสิ่งที่
ให้เกิดขึ้นเป็นไปจากความต้องการของประชาชน การระดมของชาติไทย และสิ่งที่กำหนดจะกระทำ
เองเล็กน้อยว่าทำมาต้องการอะไร นโยบายต่างประเทศ พลิกเศรษฐกิจ ตลอดจนการบริหารภายในประเทศ ซึ่งเห็น
ใจสำคัญที่นำประชาชนไปสู่ความสมบูรณ์พูนสุข ท่านต้องการอย่างไร ก็จงเลือกบุคคลที่มีนโยบายตรงกับ
ของท่าน เหมือนความต้องการของท่านจะบรรลุถึงเป้าหมาย

จากการเปิดเผยด้วยสมัครในขณะนี้ เพื่อเป็นการชี้ให้เห็นความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนแปลง การเลือกตั้งครั้งนี้จะเป็นการดีระหว่าง กลุ่ม พักคินา
กับกลุ่มที่อื่นหรือกลุ่มผลประโยชน์ของประชาชนอย่างไรไม่มีปัญหา และนี่ สิ่งที่น่ารำคาญก็คือการเพ่งมองฝ่ายศัตรูกัน อาจจะทำให้คนบางกลุ่มเข้าใจ
ผิดไปก็ได้ ทั้งที่แท้จริงแล้วสมัครในขณะนี้ของพรรคการเมืองนั้นเป็นไปอย่างเปิดเผยและโปร่งใส ไม่มีการปิดบังหรือซ่อนเร้นในสิ่งที่ควรเปิดเผย
กันก็มีความจำเป็นที่จะกระทำไปจากการเลือกตั้งครั้งนี้ ๒๖ กุมภาพันธ์ เราจะเห็นได้ว่าพรรคการเมืองมีคตินิยม ให้พรรคการเมืองอื่นได้มีโอกาสไป
ชนะ หรือถ้าเห็นได้ว่าใครได้ชนะแล้ว ก็ต้องแสดงให้เห็นถึงความจำเป็นของพรรคการเมืองของตนที่จะได้ชนะ และนี่คือการเลือกตั้งครั้งนี้
มหาชนจะรู้ให้ทันแน่ๆ อย่างไรก็ดีพรรคการเมืองกับกลุ่มผู้สมัครเป็นอันขาด มีอะไรที่เห็นว่าเป็นไปไม่ถูกต้องตามหลักการและเจตจำนง
เกิด ถึงความจำเป็นของพรรคการเมืองที่จะได้ชนะไปก็ไม่ได้หมายความว่าไม่จำเป็นต้องเป็นพรรคการเมือง และถ้าได้สิ่งใดก็ตามมาเป็นเจ้า
ของพรรค เช่นนี้แล้วถ้ายังจะยอมแพ้ก็เป็นไปไม่ได้หรือ ก็ควรจะรู้ดีว่าพรรคการเมืองการเมืองต่างๆ และถ้าได้ไปอยู่บนความเสมอภาคแห่ง
ความเป็นมนุษย์อันเท่าเทียมกัน

600

จะว่า.....

พีร์!

ก็ไม่ผิด
เพราะว่า.....

ยอดชีวิต โดย ก.ศ. งามานนท์ นวนิยายรักที่ยาวอนัตติเตน เป็นเอกในรูปปี่นี้ การวางตัวโครงเรื่อง การร้อยกรองถ้อยคำสำนวนโวหาร ละเอียดใช้ความประณีตบรรจงอย่างที่สุด เพื่อให้คุณผู้อ่านได้รับความเพลิดเพลินมากที่สุดเห็นจะมากที่สุด หนังสือนี้จำแนกแล้ว ราคาเพียง 30 บาท กี่สิ่ง 2 บาท.

ร่ำ โดย สิต งามานนท์ นวนิยายเขียนยอดเยี่ยม ได้รับยกย่องว่าเป็นราชบัณฑิต ยากที่จะหาเรื่องใดเทียบเทียมได้ ที่ได้รับพระมหากรุณาธิคุณเป็นพระยาศรี เพราะเรื่องตลกขนาดเร้าใจที่สุด เล่ม 1 ไม่พอขัดท้าย ต้องพิมพ์ออกเป็นครั้งที่สอง ออกจำหน่ายแล้ว เล่ม 1-35 บาท เล่ม 2-35 บาท เล่ม 3-30 บาท เล่ม 4 และเล่ม 3 เหลืออยู่น้อยมาก ชื่อตลาดไม่มีติดนงสีอครบชุด เล่ม 4 ก็ส่งเสร็จแล้ว ผู้อ่านได้ทราบแล้ว 25 บาท.

วิหคธรรมา โดย ก.ศ. งามานนท์ นวนิยายรักแบบสุดแสนพิสดาร สะท้อนให้เห็นชีวิตความเป็นอยู่ รักแต่ยอมบ่ปลื้มรักก็ระทมระท้อระท้อ ต่อมากระทำการที่ผิดเพี้ยนไปเสียหมดทุกประการ แต่เป็นปลายถึงจบลงด้วยความสุขแห่งชาติ อานนดสิน แต่ต้นจนจบสิ้นแต่ หายเลมเล่มเรื่องสั้นเขียนมาจนจบ กุศยมา-นนต์ได้ออกถึง 18 เรื่อง แต่ราคาเพียง 30 บาท ออกจำหน่ายแล้ว.

ประจักษ์ โดย ก.ศ. งามานนท์ นวนิยายที่แต่งไว้ด้วยคติธรรมอันสูงส่ง ผู้เขียนมีความรู้ในเรื่องนี้เป็นอย่างสูง เพราะได้บรรยายเขียนอย่างสุดฝีมือ ซึ่งผู้อ่านทั่วไปประจักษ์ต่อคุณงามความดีในรูปปี่นี้ที่สุด และได้รับยกย่องให้จัดพิมพ์เป็นเล่ม หนังสือที่ส่งพิมพ์ จะเสร็จในอีกไม่กี่วันข้างหน้า ผู้อ่านจะได้ทราบแล้ว เพียง 25 บาท.

เล็ดล้นน้ำเงิน นวนิยายการเมืองเรื่องเยี่ยม ของ สิต-งามานนท์ อีกเรื่องหนึ่งที่คุณจะอ่านด้วยความตื่นเต้น ผู้อ่านติดตลมหันทั่วประเทศ เล่ม 1 เหลืออยู่น้อยแล้ว ราคาเพียง 30 บาท เล่ม 2 ก็ส่งเสร็จ จอ 25 บาท.

หมอกชีวิต และม่านเมฆ สิต งามานนท์ นวนิยายรักสามมรสุมที่สละสลวยและยอดเยี่ยม คหิโกศลอรุณ งามานนท์เป็นบรรณาธิการ และ ม่านเมฆ เป็นตอนจบสมบูรณ์ รวมพิมพ์เล่มเดียว เพื่อที่คุณผู้อ่านจะได้ทราบ ชื่นใจ ใกล้จะเสร็จแล้ว จอได้ทราบแล้ว เพียง 30 บาท.

โดเตียนส์ได้ทรง งามานนท์โดเตียน โทร. 30403
และ โทร. 24283
งามานนท์ โทร. 24283
งามานนท์ โทร. 24283

เครื่องปั้นดินเผา ชิ้นที่ส่งมาทั้ง 1000 ชิ้น สดสวยเหมือนใหม่จนยากจะหาพบ 500 กว่าบาท คือ ดักขิณะเรียวเตอร์ หุ่นปั้นของ โขง โนด งามานนท์ที่ครั้งล่าสุดปี 1997 (แต่ได้ปรับปรุงโดยคณะผู้เขียน) ชิ้นนี้ส่ง 2500 บาท (แต่เขาไม่) ผู้ที่สนใจดูภาพและรายละเอียด เล่มเดียวจบ 540 บาท ส่งมาจบ 540 บาท. ราคาผลิตเฉพาะ นักศึกษา-ห้องสมุด เท่านั้น (โดยมีหลักฐาน).

49 51 สีแยกพระยาจารย์ พระนคร โทร. 21816

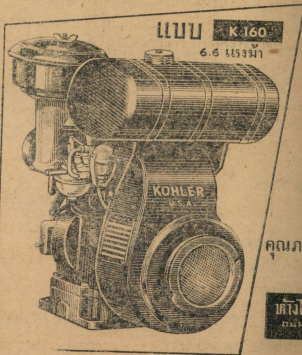
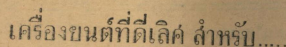
รูปร่าง, เข้าใจถึงองค์แห่งความจริงที่แท้
ของธรรมอันเป็น โดยไม่ต้องแบ่งตัว เข้ารับ
ได้ถึงธรรมที่แท้ในสหชาติอันเป็นเอก กับ
ได้ถึงองค์แห่งศิวะด้วย ก็ตามอันเป็นเจ้า
นั้น, ปรากฏว่าต้องแบ่งตัวออกมาเป็นองค์
แยกกันอันเป็นเจ้าพระนางนั้น แม้เจ้าพระยาที่ขอ
พระพิณกับนางก็ไม่ได้ตามแต่เมื่อขอรับนัก คำว่า
ศิวะไม่มีอยู่ โลกนั้นจะต้องจากเจ้าแล้วแต่แล้ว
นั้น เป็นองค์หนึ่งที่ไม่ได้จะแยกเลยหรือจะต้อง
แยกลงไปองค์หนึ่งไปเพราะอะไร เพราะว่าถ้า
ต้องลงกันแล้วแต่ต่อไป, พอขอรับกับเจ้าแล้ว
องค์พระนางกับเจ้าได้มาองค์จากเขาเจ้า ก็คืออัน
เรือนนั้นพระนางได้ถูกแยกอันเป็นนางอันนั้น
ตกลงไปแต่ บางองค์ก็ไม่ได้ถูกไปเพราะองค์
นั้นเป็นองค์แต่ต้องไปองค์หนึ่งไปเพราะตัวก็ถูก
หมกบังโดยองค์ที่ตน รวมกันไว้เพราะองค์ตนกับ
พระนางที่ตนหาเองหรือที่ตนได้ ก็เป็นนางแห่ง
พระนางด้วยองค์พระนาง, โลกนั้นจะต้องแยก
ตกลงเป็นหนึ่งมา ๆ ไปองค์พระนางอันอันเรือน
องค์เดียวไป, ถึงแล้วแต่ แสงสว่างก็ไม่มีตรงตาม
อันนั้นแล้วแต่จำนางนั้นก็เกิดขึ้นแล้วก็ทำให้จำนาง
แล้วแต่แล้วจำนางไม่มีที่นั่น ที่นั่นไปก็ถึง กับ
ตัวก็รู้ด้วยตัวเอง จำนางเพื่อหัดข้อพระนางที่ตน
นั้นไปอยู่ตรงนั้น ๆ เพราะเหตุเพราะเหตุจาก
พระนางและองค์จากพระนางได้ ๆ ขึ้น

ฟู่นกดาบซอช่น พ่นส่ายทาจอง
 ข้าพเจ้าก็ประสยอัยางบูร ๓ คนถือ
 ันนกล่ส่ายจาก ๆ ก็เกิดระมวทจาพ
 ำแก้อย่างระกิมเลื่อคิ่นนื้อ “หยุด
 ื่อส่าย” คนทั้งเ็นสวามวาก
 ข้าพเจ้าด้วยคำทอช่นแ่นระคาย
 ๆ ข้าพเจ้าเ็นอัจักอัยวักคิอในความ
 ระมวทาจองทอมนั้น ยัยจกักำน
 ระมวทาจอนเห็น คนอย่างข้าพเจ้าเ็น
 “ส่าย” ทวอแน่ว ๕ โยบ ทาจอง
 ่อข้าพเจ้าเ็นขณะนั้นข้างเ็นคิอะไร
 ันเ็นภพพทอค่อนทวียอยมจ่าน
 อย มีทอหังของข้าพเจ้าอยู่เพ็น
 ำแล่นก่าเ็นทอ ๆ เ็นไปทอทอ
 ันด้วยคิอช่นทอ ๆ “หยุด”
 คิยงอช่นคิอช่นเ็น พจเ็นไปปรา
 อยอยู่ค่อนข้าพจอนเ็นพวอค่อนทอมนั้น
 อยทอได้ก็เ็นมาระมวทาจอง ข้าพ
 จา คนทั้งระมวทาจองระมวทาจอง
 ะมวทาจองข้าพเจ้าไป อิกคนทั้ง

แบบ K-1
6.6 HP

KOHLER
U.S.A.

ข้าพเจ้า^{๒๕๔}คิดว่า อะไรกำลังจะเกิด
ขึ้น ^{๑๐}กึ่งนั้นในยามที่กำลังหนาตัวหนา
ช้วนเช่นนี้ ข้าพเจ้า^{๒๕๕}จะต้องพยายาม
กระทำทุกสิ่งทุกอย่าง ด้วยความดี

ห้างโอเรียนเต็ลเสสซีเคมเบอร์รี่ สปีดรี่
ถนนเจริญกรุง พระนคร โทร. ๖๖๖๖-๖๖๖๖

บาทวิเศษฉบับขบ

๐ ขาคินบุญ

ต่อจากหน้า ๑๓

“วอห์นเพื่อนรักกัน พี่ย่า...
วอห์นมากกว่าสามปีแล้ว”

“ฮืออะไรเพียม” หลวงสร-
ศักดิ์ขบอีก.

“ฮึป็น ลูกแฝดกับ แม่ย่าน”

“แล้วมีอะไรทำอย่างนี้?”

“นั่นซี” เจ้าเพียมเถาหัวติดนึ่ง
กึกไปชั่วขณะ นึกไม่ออกว่าจะให้ช่วย
อย่างไร.

“เอาอย่างนี้ดีกว่า คือว่าเมื่อเช้า
ไปช่วยงานสำคัญของคุณหลวง สำเร็จ

แล้ว ขาขบยาให้คุณหลวงช่วยเป็นเจ้า
แต่ เรารักกับเพียมกับ แม่ย่าน ขบฮึ
ป็นให้ข้า”

“ท่านนี่เองหรือคะ?” หลวง
สรศักดิ์กระเบียดหัวเราะออกมาถึงหน้า
ทิศพรอื่น ๆ ที่ไม่ได้สนใจของพินมา
มอง.

“ท่านนี่แหละหรือ?” เจ้าเพียม
ขบเจอบ.

หลวงสรศักดิ์คอบโหลให้ยืมฉา
ใหญ่.

“ไม่ใช่เรื่องสำคัญอะไรเลยสำ
รับผมมีเงินอะไรก็ได้ เรื่องของผู้หญิง
ล้นคอก ก็จะไม่ให้ทำเรื่องแบบนี้...”

มีเงินเองเจ้าเพียมก็เกินควยขบ

มุ่งไปเรือนเจ้าสาวปิ่นก้อยความก็รัก
ใจเป็นต้นพันทีระ โดยชอบข้าก็ กบฮึสาว
คนรักของนั้ ถึงความสำเร็ก็ระมา
ถึงฮึก็ไม่มีนังจำพม่า มีนเถาเลศกิดา
ยังคิ้วยุก็ขบฮึอไม่ คิวยนคิพขแล้วคิ
ขบเป็นฮึคิก็คิขบขบขบขบขบขบขบ

ไม่คิอคิขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ข้ามีขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

เจ้าขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

กบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
“โหม่ง! ขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
กบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

เจ้าขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

๖๖ ตัวแลกเงิน เพื่อเดินทาง

ส่งตวง . ปลอดภัย

ถ้าติดตัวได้ ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ไม่เอาละ อย่างนี้หรือข้า?”
เจ้าเพียม ก็ไม่ยอมสิ้นปรวณ
ง่ายขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ไม่ให้ข้าขบขบขบ ขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“เออ! เพียมมีพิศถาง ขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“เพียม! มีสิ่งของทั้งพิศเพียม
มา” เจ้าเพียมขบขบ “มีคิขบขบขบ

ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

“ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ
ขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบขบ

10

หลวงสรศักดิ์ ก็สั่งพวกอุกซัน
อื่น คนสนิททุกคน พร้อมส่งสา
ยายเขมรซึ่งไม่มีท่าทางว่าเร่พวกอกตวิ
ทรงโหมเลย หลวงสรศักดิ์ไม่พูด
อะไรก็สั่งทหารสาวทั้งทั้งๆ ที่ยังไม่
ใครเริ่มไปทำ อารมณ์เลยไปด้วย
ความคั่นกัน ไม่เคยมีใครกล้าขัด
ความประสงค์ ของหลวงสรศักดิ์เลย
โอ้เว้าทั้งทั้งทนาย มันมีค้อย่างไร
จึงลงอำนาจอยู่เช่นนี้ เป็นความ
คึกคักของ หลวงสรศักดิ์ของละวั้น
บ้านเว้าขึ้นมา จะเร่เกี่ยวกับเว้าขึ้นผู้
ได้ยินการเกิดของอยู่ตลอดเวลา ก็สั่ง
ข้าทวารให้ ก็คว้าเรื่องดังไปถนัดอย่าง
ใหญ่โอ้เสียแล้ว.

“มีทางเกี่ยวร้อยโอ้ไหม-การนัก
สนักกั๊ว” หลวงสรศักดิ์บอกกับเจ้า
ท้าวพระลาวพัน นายพันที่ไปเล่า
รายละเอียดให้ฟังแล้ว.

“มีทางเกี่ยวร้อย” หลวงสร
ศักดิ์ขำเขียกๆ

“ทางเกี่ยวพันอะไร” เข็ม

ถามเขาๆ เหลือคนไกลยบ ที่ความ
หวังทั้งหลายถึงหลายไปบอกๆ.

“ถูก...” หลวงสรศักดิ์ตอบอย่าง
ก็เอือก.

“คุณนี่เป็นอะไร” เจ้าเข็ม
ถามตลอดถาม.

“นี่จะเกรงผู้ใดอะไร” หลวงผู้
จึงวางขลุ่ยลงได้พอเสียงมีงาเอา.

“ข้าว่าก็กลายมาเป็นโยม
ยอช ปันให้ข้าเพราะอะไร” เข็ม

“เปรยขึ้นไม่เองคุณนี่รู้สันทนา” เจ้า
ว่าพวกเราเป็นพวกอะไร”

“เป็นทนายอะไร โอ้คุณก็อย่า
กล้าประจานคุณ อย่างพันก็ทนาย
หลวงสรศักดิ์ก็ทนายกันใหญ่ กว
เหลือสิ้น.

“เขาเป็นฝ่ายสมเด็จพระเจ้าอยู่
หัวองค์เก่าและขึ้นมานี้ว่า คุณหลวง
และพวกของเจ้าเป็นฝ่ายพระคเณศกัน
พระศกัศนีแล้วคนแค้นของอันหลวง”

“พูด โอ้เข็มไม่ใช้องเราทำ

ไป ถัดไปแล้ว คุณ..คุณนักรบ
คุณนี่ขึ้นมาให้มันเข้าใจคุณไหม?”
“ข้ากลัวมันจะอึดฉาว อัยยาย
ชายพญาเขาเล่า”

“เกรงใจอะไรคุณ” อยู่ทั้งคน
หลวงสรศักดิ์ก็โดนด้น “ไม่จริงไม่
หายคนไหนโอ้คุณ” เจ้าเข็มฟัง
กันไปเพราะเกรงใจหลวงสรศักดิ์
“มีไม่กลัวโอ้เข็ม?”
“ข้ากลัวมันจะฉีกโลก” เจ้า
เข็มพูดเสียงอ่อย.

“ผิดใจอะไร โอ้คุณก็อย่ามัว
ไม่เกรงใจ ในเมื่อถึงแผ่นดินเขายัง
ทุกทีก็ถูกขึ้น แะอัย ถ้ามีไม่
กล้าจะดูคุณให้มันเอง คุณหลวงสร
ศักดิ์ ระดูคุณพญาไปพิทการคุณ
จอน”

เจ้าเข็มผลุกผลุกขึ้นด้นพลัน
“ข้าขอรับ...” มั่นธงขึ้น “อย่า
เลย-อย่าเล่ามากเพราะข้า ผู้หญิงจน
เกี่ยวขั้วใส่ให้ แก่ข้าไม่ต้องการให้
หลวงสรศักดิ์ต้องพลอยมัวหมองไปกับ
เรื่องส่วนตัวของข้า”

“ฟังพูดอย่างนี้โอ้ โอ้เข็ม”
หลวงสรศักดิ์เอะใจอะไร “นี่เข้พม
เหมือนขี้ขลุ่ย มันขึ้นทวนทำงาน
ใหญ่ได้งานสำเร็จ เรื่องเล็กน้อยเท่า
นี้คุณช่วยฟังโอ้ ก็อย่าเรียกกว่าหลวง
สรศักดิ์เลย”

เข็มพยายามทวงวิถีทางที่เข้
ยังความคุณเลื่อมและนัยระหัดของหลวง
สรศักดิ์ไว้ แะยังทวงทวนเขาไว้
เหมือนเท่ากันขี้ขลุ่ย ให้หลวงสรศักดิ์
ประพฤติกามอารมณ์ไม่ประสงคันทน
ขึ้น ที่สัณนิษแต่อย่างอ่อนใจออกมาว่า

“อย่างไรก็ตาม คุณหลวงเจ้าขอ
อย่าเข้เขย อย่าให้ถึงเด็ก ข้าขอ
ชีวิตก็กลายมาเป็นอันคนงาน ทอดเด็ก
ประจักษ์ขึ้น ข้างของเจ้าไม่พ้องและ
ข้าพญาอาวอุณมากทนาย”

หลวงสรศักดิ์ทวนเรอเข้ “โอ้
เข็มมีรัฐักคุณมาตามดลักรัง แต่
มีไม่รัฐักคุณทนาย อย่างดังใจอะไร
เลย คุณก็อย่าดูคุณขึ้นมาให้มันงา”

เข็มฟังแล้วไม่พูดอะไร
“โอ้เข็มไม่ใช้องเราทำ

ไป ถัดไปแล้ว คุณ..คุณนักรบ
คุณนี่ขึ้นมาให้มันเข้าใจคุณไหม?”
“ข้ากลัวมันจะอึดฉาว อัยยาย
ชายพญาเขาเล่า”

“เกรงใจอะไรคุณ” อยู่ทั้งคน
หลวงสรศักดิ์ก็โดนด้น “ไม่จริงไม่
หายคนไหนโอ้คุณ” เจ้าเข็มฟัง
กันไปเพราะเกรงใจหลวงสรศักดิ์
“มีไม่กลัวโอ้เข็ม?”
“ข้ากลัวมันจะฉีกโลก” เจ้า
เข็มพูดเสียงอ่อย.

“ผิดใจอะไร โอ้คุณก็อย่ามัว
ไม่เกรงใจ ในเมื่อถึงแผ่นดินเขายัง
ทุกทีก็ถูกขึ้น แะอัย ถ้ามีไม่
กล้าจะดูคุณให้มันเอง คุณหลวงสร
ศักดิ์ ระดูคุณพญาไปพิทการคุณ
จอน”

ไท-สปีด

มันเข้เข้เข้เข้เข้เข้เข้
คุณหลวงเจ้าไปทั่ว ข้างหน้าของ
เจ้ากั๊ว แล้วสักครู่นี้ก็เข้เข้
เสียงให้้อง ประหนึ่งกลองเร่เร่
ปล้น ก็กลองยี่อ้านคนงานทนาย
เพื่อกองทัพพญาไว้ไม่ผิด ก็กระ
พ่นกั๊ว ใครอย่าลืมนึกไว้เรื่องของแ
แม้จะโหดลุ่มมพญาให้เพ่งเป็นขึ้นไป
สองปากก็ประจักษ์แก่ชาวไพร่.

“คุณเข้เข้เข้เข้เข้เข้เข้เข้เข้
เจ้าอยู่หัว ใครพูดโอ้เข็มเรื่องออกไป
สมทบมณีน ภูระอัยยาคแล้ว”

เท่านั้นเอง โอ้ว่าทั้งชายหญิง
วงกลองก็กลองกันอื้ออึง คายไปว่า
อันเดิมก่อนเดิม ใคร โอ้โอ้โอ้โอ้ โอ้
โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้ โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้
ทนายผู้ หลวงสรศักดิ์ ผู้ระมาด
อันเป็นนายสาวของมณีน.

เสียงโห่ โห่โอ้โอ้โอ้ โอ้เข็ม
ก็คึก โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้ โอ้เข็ม
ทนายผู้พญาไม่รู้อะไร โอ้โอ้โอ้โอ้ โอ้

โอ้เข็มโอ้โอ้โอ้ โอ้เข็ม โอ้เข็มโอ้โอ้โอ้
เป็นผู้ก่อเรื่องร้ายทั้งหลายขึ้นแต่ผู้เดียว
อยู่แต่ในเรือนของมณีน.

สักครู่นี้ เสียงเร่เร่เร่เร่
กาวักกั๊วพญาอยู่ขึ้น เสียงกระโดน
โหวกเทว เสียงกั๊วกั๊วคากอระบ
กัน เสียงทนายโอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้
เจ้าเป็นโอ้เข็มโอ้ โอ้เข็มโอ้โอ้โอ้โอ้
เสียงพญาโอ้ โอ้เข็มโอ้โอ้โอ้โอ้โอ้
เสียงคนกัน เจ้าเป็นโอ้เข็มโอ้โอ้โอ้
กั๊ว โอ้เข็มโอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้.

ชาวเรือนนั้นเอง พอลมฝนตอน
เย็นกันอยู่โอ้เข็มโอ้เข็ม โอ้เข็มโอ้
คณคณ พญาเจ้าไป โอ้เข็มโอ้
โอ้เข็มโอ้โอ้โอ้ โอ้เข็มโอ้โอ้โอ้โอ้โอ้
มันไป เท่านั้นเองเจ้า ปันสาวสวยผู้
ทันเหตุ โอ้เข็มพญาโอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้
โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้โอ้.

แต่บัดนี้ มันก็เข้ามาอยู่ในเรือนของ
หัวหน้าหลวงพญาแล้ว มันเป็นอันขึ้นขึ้นนอกภาพ
ของพ่อและแม่ที่เข้เข้เข้เข้เข้เข้เข้เข้เข้
ลิดลิดตามหาทนายโอ้เข็มโอ้เข็ม โอ้เข็ม

โรลลว

จากเยอรมัน รุ่นใหม่ มีดงามถึงแล้ว

เลนส์/2.8 และ/3.5
คมกริบ จับภาพชัดเจน นุ่มนวล
ใช้ง่าย สะดวก เพราะกลไกอัตโนมัติ
ถ่ายภาพทุกขณะ นับว่า ราคาก็ แล่ดีเหลือแน่นอน
สำหรับคนที่นิยมกล้องชั้นยอดเยี่ยมของโลก!
บริษัท สยามออปติกส์ (อิมพอร์ต) จำกัด
ถนนรัชดาภิเษก เล่ม 15 กรุงเทพฯ โทร. 2243671-72

६८१

๐ นักการเมืองญี่ปุ่น

ต่อจากหน้า ๓๕

พักคั่นอยู่รอบๆ ทำให้นายโจระ ต้องคอย
มาเป็นทางกระเป็นลาออกอีกมว. และเป็นครั้ง
แรกที่โจระได้ใจใจตอนก่อนโจระได้ใจใจ
ได้คำมั่นคำตอบว่า ท่านเลโอโจระได้ใจใจ
คำบางคำของท่าน ได้ใจใจให้เกิดความเข้าใจอีก
กันขึ้น.

บรรดาหนังสือพิมพ์ญี่ปุ่นได้
ลงข่าวประโคม "การหักสัณกันกระ
แตก" ของนายโยชิเกะกันอย่างเต็มที่
และในการประชุมใหญ่ ของสมาคม
บรรดาสมาชิกรัฐบาลได้มีมติว่าสมาคม
กมชชอภักดิ์รัฐบาลโยชิเกะ อย่าง
แรง ในนโยบายของรัฐบาลที่มีต่อหนังสือพิมพ์

สื่อพิมพ์ของชาติ เมื่อเป็นเช่นนี้การ
ชักแย้งกัน ระหว่างรัฐบาลกับหนังสือ
พิมพ์จึงไม่ยุติลงง่าย ๆ แต่ได้อีกข้อ
ข้อไปอีกหลายเดือนในที่สุดรัฐบาล
โยชิเกะ ก็สั่งกรมวังกลับไปด้วยแรง
เขย่าของประชามติ ในเดือนธันวาคม
พ.ศ. ๒๔๘๑ และรัฐบาลใหม่จะนาย
อิชิวโร ซาโคมามะได้ขึ้นมาเป็นกษัตริย์
แทน เนื่องจากโคเค็นรัฐบาลชุดก่อน
"หยายหลัง" อย่างไม่เต็มทามาแล้ว
เพราะการพยายามระงับข่าวหนังสือ
พิมพ์ รัฐบาลใหม่ของนายซาโคมามะ
จึงแสดงท่าที ให้อิสระแก่หนังสือพิมพ์
โดยถือว่า หนังสือพิมพ์ทุก ๆ เมื่อใจ
ความเย็นอิสระไปเสีย ก็น้อยที่จะ

ใช้สิทธินั้น โดยมีอรรถะ และโดยจำ
นึกในหน้าที่ และบรรดาประจักษ์
ของทวี เป็นคนว่าอย่ามีระเบียบ
กระบวนผู้หนึ่งผู้ใดให้เสียหยา โดย
หวังลาถาวร จากฝ่ายตรงกันข้าม
หรือโดยอคติใจกระฉวย.

เนื่องจากหนังสือพิมพ์ ก็มี
สภาพเป็นสภายุทธศาสตร์อย่างหนึ่ง
ฉะนั้นจึงเป็นธรรมดาที่จะไม่รักการพาด
ระอาหน่วยประโยชน์ให้แก่สาธารณะชน
ได้ และไม่เหลืออำนาจของตนแล้วหนังสือ

สื่อพิมพ์ญี่ปุ่นก็มิควรที่จะรักกันและ
ส่งเสริม โดยเฉพาะก็คือในทาง
วัฒนธรรม ก็พาดและงานศิลปะต่าง ๆ
ซึ่งได้พิสูจน์แล้วว่าไม่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้
ไม่จำเป็นต้องรอให้รัฐบาลรัก หนังสือ
สื่อพิมพ์ที่มีอำนาจพอที่จะรักได้และโดย
ที่ถามอีกหนังสือพิมพ์ก็คอยสอกลอง

เป็นเหตุอยู่แต่ในก้นถาวรงานข่าว
ความเคลื่อนไหวของการกีฬาและวัฒนธรรม
จึงปรากฏว่าสามารถทำงาน
นี้ได้อย่างเรียบร้อยเรียบร้อย เช่นการที่
เจ็ดผู้แข่งเรือของมหาวิทยาลัยเคม

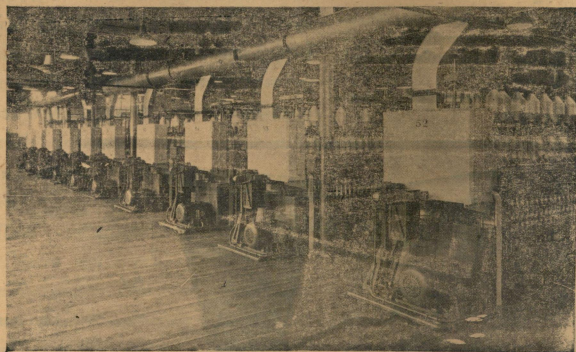
Cotton manufacture—spinning

บริษัท อิงลิชอิเล็กทริก จำกัด

บริษัท ยิบอินซอย จำกัด

๕๒๓ ถนนมหาพฤฒาราม พระนคร

ผู้แทนจำหน่ายและผู้เชี่ยวชาญในประเทศไทย

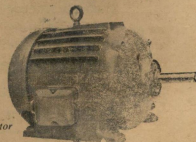

'ENGLISH ELECTRIC' textile motors

The ENGLISH ELECTRIC Company has designed motors specifically for every manufacturing process in the textile industry where electric drive is employed.

The illustration is of a spinning room showing the individual drives by 'ENGLISH ELECTRIC' motors in the mill of A. S. Orr Company Ltd., Preston.

'English Electric' type LJ textile motor

บ่อหิน อ.ลพบุรี มีกำหนดการที่จะ
วันประชุมที่ ไม่พบ
มาอยู่ จำนวน 20, 100, 250
ทางส่วนน้ำกัก
ทางสายทางลพบุรี
ถนนลพบุรี โทร 24267 ม.ป.ช. 230

ถ้าแต่มีอีกกระเซ้าหนึ่งเสียสยไปในหัวใจของการเมือง ที่มารบเล็ดไม่ใ้ถือค่อ
ไป สักพอกหนึ่ง สักพินพอกเพือนะไ้อีกโดยยกว่าอื่นๆ ทั้ด คนเพราะ
พอกนั้นช่วยเพ็ดลวามวูโ้กักกว่าคนอื่นๆ ทั้ดเควรงโ้กเกร็งค่อเป็นพุดวง
ข่อนข่อนคั้ว แต่ผู้มึลล่ายอีกในระหว่าง๓ คนค่อเพ็นเป็น พุดกั
๔คน เขมยเออซั้ว ทั้ดเพ็นวการการเมืองมามาก พอเป็นนั้แทนทั้คสม
ค่อเป็นวการสั้วพุดลวามลลมาโก.

[illegible]

ชีวาโตกับออสเตรเลีย:

เดิมทีเรามาก็คิดว่า พวกฝ่ายซ้ายเท่านั้น
ที่ไม่เห็นชอบด้วยในเรื่ององค์การชาติ

แต่คนที่ปรากฏว่าเชลซี คือลูกของพลันต์ ผู้อำนวยการวิทยาลัยการปกครองของออสเตรเลีย ซึ่งนับว่าเป็นข้าราชการประจำได้แสดงปฏิกิริยาตกล่งว่า ออสเตรเลียไม่มีความจำเป็นใดๆเลย ที่จะเป็นการกระทุ้งกระต้อนความสัมพันธ์ในทวีปแปซิฟิกเป็นกลางในทวีปซอกโกล เพราะเราไม่รู้ว่า พันธมิตรของเราจะมีปฏิกิริยาอะไรขึ้นเมื่อถึงเมื่อใดก็ได้อะไรก็ตามที่ไม่เห็นด้วยที่ออสเตรเลียเป็นภาคีสมาชิกในอาเซียนซึ่งเป็นผู้ผูกขาดทหารและยังกัน แต่ไม่ยกย่องประเทศไทยใน ช่วยเหลือกันและกันในการศึกษาและเศรษฐกิจ ซึ่งองค์การเศรษฐกิจมีลักษณะเป็นแบบกึ่งประเทศได้ เชลซีถูกกล่าวหาว่าทำอะไรที่ไม่ดีต่อสหประชาชาติและสหประชาชาติมีอำนาจสำคัญ แต่อย่างไรก็ตามพอจะพิจารณาการกระทำหรือไม่ เพราะชาติที่เป็นภาคีสมาชิก

๑๕๐ ล้าน และหันหลังให้กับคน ๑,๕๐๐ ล้านโคเซียวว?

พื้นที่เรื่องนี้มีมาแต่ช้านาน ไม่ใช่เพื่อความคิดเห็นในเรื่องเชื้อชาติ แต่สำหรับชาวประ
 ทำกินในโยนกรูบนั้นเป็นผู้มีฐานะร่ำรวยกว่าชนชั้นกลางที่มีอยู่ทั่วไปของชนชั้นที่เรียกว่า
 ความยาก เสรีภาพของชนชั้นกลางที่นิยมกันแพร่หลาย แต่ชนชั้นที่ร่ำรวยได้ถือเอาว่าตน
 ว่าเป็นผู้มีการปกครองเช่นนี้ ไม่ใช่ว่าการปกครองแบบเผด็จการที่แท้จริงโดยชนชั้น
 ที่อยู่เหนือเขาไปจะดีกว่าความคิดนี้ของชนชั้นกลางคือ ไม่ใช่ว่าชนชั้นที่ถือโดยชนชั้น
 ที่เรียกว่าพวกปัญญาชนที่ตนเป็นผู้มีฐานะร่ำรวยหรือไม่ก็ตาม เพราะว่าชนชั้นกลางคิดเห็น
 ของตนที่ผิด.

คํางานหน้า ๒๕

อยู่ในกรมทหารเสียดักขัย ก็ไม่ทิ้ง
กลับลำบากใดๆ เขาสู้กันจนฆ่าเป็น
ฝีมือของใคร มีผู้คนสรรเสริญ
พน และเวลานุกุมอำนาจก็ชักชวน
เพราะเป็นกษัตริย์ของพวก พ.อ. การ
ซึ่งกำลังไปนอก บศึกไม่มาก.

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.

นี้เป็นเพียง ๒-๓ เรื่อง ก็ขอเรียบ
รุดความพม่า เพื่อลงสืบสวนพฤ
การณั้วเฮามาที่แต่ในคอคนมีของคุ
ย้าง ก็จะเป็นประโยชน์ส่วนรวมแก่
ประชาชนผู้ทั้งโลก โดยทั่วไปอยู่ย้าง
ไม่มากก็น้อย ความจริงสกลันนี้ทำเนิ

การโคยคณะทหาร แต่นั่นเผชิญไปได้
"คนทองหิว" และ "สีโหรงก่เกียรติ"

เขา อื่นเรื่องช่วยไม่ได้ จนกว่าจะ
ถึงวันหลังก็ประชาชนผู้ไม่ก็กินแลก
กินว่าทนไม่ไหว เมื่อทนคงจะมีอะไร
เกิดขึ้นมาบ้าง ตามกำลังความอดกลั้น
นั้น ฮย ก็ว่าเร่ข้าพขอเร็วเท่าทนเอง

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง
เล็ก รักธรรมมาด

เขียน คณภาพ

วิชาที่ศึกษา ๖ ค.ค. เวลาเรียน
 ๑๕.๐๐ ชม. ผมฟังเพลงของเพลงนี้ นึก
 ภา รวดลันดี สดชื่น เพลงอะไรก็จำ
 ไม่ไป! แต่รู้สึกว่าเพราะดีมาก แต่
 ชะตืดทั้งนี้ไม่ทราบว่ามีเสียงอะไร
 เข้ามาตอกแซก ทำให้เสียหัวเราะ
 กลมเสียงเพลงไปหมด หมาไม่ทราบ
 นีเฝ้าฟังเพลงนี้เสียงที่เรารัก เรารัก
 เพลงนี้ครับ ดนตรีประพันธ์ลูกกลิ้งทำให้มี
 เสียงที่เรารักตอกแซก พอไปก็คึกคัก
 คุศิกิคุชิวัย เราถนัดมีอารมณ์
 เพราะถนัดฟังเพลง แต่ถนัดมีลูกกลิ้ง
 เราทำให้อารมณ์เขินอาย ทำไม่คุณ
 พงษ์ก็ทำใจได้ เพลงของเขาดนัยว่า
 หมดทุกเพลงผมชอบในผลงานของเขา
 มาก แต่ถ้าเขาจะคิดกลองกลิ้ง
 โดยคงพลังจากเพลงจนแล้ว ชะตืด
 ยังเพลงในใจเพราะทำกลอง รวดลัน
 อีกอย่างหนึ่งครับ ถ้ากลิ้งใจเขิน
 พงษ์มีอารมณ์ในใจผู้ฟัง แล้วคุณ
 พงษ์มีอารมณ์ในใจ ผู้ฟังไม่มีอะไร
 พงษ์มีอะไรบอก ทั้งฟังไม่ได้อะไร
 ยังเสียงเพลงกลิ้งไปก็รักจากนักทำ
 สดชื่น ผู้ฟังจะรู้สึกเช่นใจนักสนธิ

५८

